

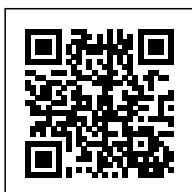


PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

641/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb.,
o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých
zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**



Zástupce předkladatele: ministr vnitra
Doručeno poslancům: 13. listopadu 2019 v 13:58

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2019,

kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o úřednících územních samosprávných celků

Čl. I

Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb., zákona č. 234/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se za slovo „republiky“ vkládají slova „občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru“, slova „cizím státním občanem“ se nahrazují slovem „cizincem“, za slovo „republice“ se vkládá slovo „povolen“ a slova „způsobila k právním úkonům“ se nahrazují slovy „plně svéprávná“.

CELEX I2016E045

CELEX 21994A0103(01)

2. Poznámka pod čarou č. 5 zní:
„⁵⁾ § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“.
3. V § 17 odst. 1 písmeno c) zní:
„c) ústřední správní úřad,“.
4. V § 17 odst. 1 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) až f), která znějí:
„d) Kancelář veřejného ochránce práv,
e) kraj a hlavní město Praha, nebo
f) obec, jíž byla udělena akreditace podle § 30,“.
5. V § 17 odst. 5 větě první se číslo „18“ nahrazuje číslem „9“.
6. V § 19 odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „6“.
7. V § 19 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo který již dříve vstupní vzdělávání ukončil“.
8. V § 20 odst. 1 se za slovo „specializační“ vkládá slovo „odborné“ a slova „úředníků zaměřené na“ se nahrazují slovy „poskytující znalosti nezbytné pro“.

9. V § 20 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Průběžné vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů zahrnuje rovněž prohlubující a specializační vzdělávání zaměřené na znalosti a dovednosti v oblasti řízení úředníků.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

10. V § 20 odst. 4 se za slovo „úřadu“ vkládají slova „a jde-li o vedoucího úřadu ten, kdo plní úkoly zaměstnavatele vůči vedoucímu úřadu,“.

11. V § 21 odst. 5 větě první se slova „do 3 měsíců“ zrušují.

12. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Zvláštní odborná způsobilost jiné osoby

Ministerstvo umožní získat zvláštní odbornou způsobilost podle § 21 osobě, která nevykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, pokud dosáhla věku 18 let a je plně svéprávná; náklady na získání zvláštní odborné způsobilosti nese tato osoba. Ustanovení tohoto zákona vztahující se ke zkoušce se použijí obdobně.“.

13. V § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zabezpečením zkoušky může ministerstvo pověřit jím zřízenou příspěvkovou organizaci.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

14. V § 24 odst. 1 větě druhé se za slovo „ověřují“ vkládají slova „a hodnotí“.

15. V § 25 odst. 1 se slovo „i“ nahrazuje slovem „nebo“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „pro tu část zvláštní odborné způsobilosti, v níž byl při ústní zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl““.

16. V § 26 odst. 1 větě třetí se za slovo „Ministerstvo“ vkládají slova „po projednání s příslušným ministerstvem nebo jiným ústředním správním úřadem“.

17. V § 26 odstavec 4 zní:

„(4) Na postup při vyřizování námitek se nepoužijí části druhá a třetí správního řádu.“.

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

18. V § 27 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

19. V § 27 odst. 3 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.

20. V § 28 odst. 1 větě první se slova „a 3“ zrušují.

21. V § 29 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Při obnovení akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se použijí § 30 až 32 obdobně.“.

22. V § 29 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) O žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.

(4) V případě žádosti o obnovu akreditace vzdělávacího programu, která neobsahuje změny v obsahu nebo rozsahu vzdělávacího programu, lze rozhodnout o obnovení akreditace bez stanoviska akreditační komise.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 5 až 7.

23. V § 29 se odstavec 7 zrušuje.

24. V § 30 odst. 1 se slova „odst. 1 a 2“ zrušují.

25. V § 30 odstavec 2 zní:

„(2) Žádost o akreditaci vzdělávací instituce, je-li žadatel fyzickou osobou, kromě obecných náležitostí žádosti obsahuje též rodné číslo, bylo-li přiděleno, rodné příjmení, pohlaví, státní občanství, místo a okres narození nebo v případě narození v cizině místo a stát narození.“.

26. V § 30 odst. 3 písm. a) se slova „územním samosprávným celkem“ nahrazují slovem „obcí“.

27. V § 30 odst. 3 se na konci textu písmene b) doplňují slova „, včetně zajištění vhodných prostor pro konání vzdělávacího programu“.

28. V § 30 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 9 se označují jako odstavce 5 až 8.

29. V § 30 odst. 5 písm. d) se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

30. V § 30 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Nemá-li vzdělávací instituce po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby její akreditace. Doba uvedená ve větě první neuplyne po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

31. V § 31 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

32. V § 31 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) žádost fyzické nebo právnické osoby o akreditaci vzdělávací instituce, pokud fyzická nebo právnická osoba není držitelem platné akreditace vzdělávací instituce, a“.

33. V § 31 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

34. V § 31 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „, včetně uvedení jména, příjmení a data narození a doložení splnění požadavku vzdělání a praxe podle odstavce 3“.

35. V § 31 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Lektorem pro vzdělávací program může být pouze osoba, která

a) dosáhla vysokoškolského vzdělání nejméně v bakalářském studijním programu a má

- nejméně tříletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu, nebo
b) má nejméně šestiletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

36. V § 31 odst. 4 se slova „2 a“ nahrazují slovy „1 až“.

37. V § 31 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

38. V § 31 odstavec 5 zní:

- „(5) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže
- a) fyzická nebo právnická osoba k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 1,
 - b) fyzická nebo právnická osoba v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,
 - c) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle odstavce 2,
 - d) lektor vzdělávacího programu nesplňuje požadavky podle odstavce 3, nebo
 - e) vzdělávací program nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem pro příslušný druh prohlubování kvalifikace.“.

39. V § 33 odst. 1 větě první se text „(§ 21),“ nahrazuje slovy „(§ 21) nebo“ a slova „nebo povinnost účastnit se vstupního vzdělávání (§ 19)“ se zrušují a věta druhá se zrušuje.

40. V § 33 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Za rovnocennou obecné části zkoušky se považuje obecná část úřednické zkoušky podle zákona o státní službě. Prováděcí právní předpis může stanovit, že zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor státní služby podle zákona o státní službě se považuje za rovnocennou zvláštní části zkoušky.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

41. V § 34 odst. 1 se slova „nebo územního samosprávného celku“ zrušují a za slovo „popřípadě“ se vkládají slova „, jde-li o vzdělávání vedoucího úředníka podle § 27,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „; to neplatí v případě vstupního vzdělávání“.

42. V § 34 odstavec 3 zní:

„(3) O žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.“.

43. V § 35 odst. 1 písm. m) se text „(§ 29 odst. 4)“ zrušuje.

44. § 38 včetně nadpisu zní:

„§ 38 Přestupky

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) nabízí vzdělávací program jako akreditovaný podle tohoto zákona bez platné akreditace nebo takový vzdělávací program uskutečňuje,
- b) vydá osvědčení o absolvování vzdělávacího programu podle tohoto zákona bez platné akreditace,

- c) nabízí nebo uskutečňuje vzdělávání jako akreditovaná vzdělávací instituce podle tohoto zákona bez platné akreditace vzdělávací instituce, nebo
- d) uskutečňuje vzdělávací program v rozporu s platnou akreditací.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo d), nebo
- b) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c).

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.“.

45. V § 39 větě druhé se slovo „května“ nahrazuje slovem „března“.

46. V § 39 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Nesplní-li vzdělávací instituce povinnost podle odstavce 1, vyzve ji ministerstvo, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu. Nejednala-li vzdělávací instituce ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo jí akreditaci vzdělávací instituce odejme.“.

47. V § 41 odst. 1 větě první se za slovo „pracovní“ vkládají slova „nebo služební“, ve větě druhé se slova „, nejvýše však 80 Kč za hodinu nebo 680 Kč za jeden den“ zrušují a ve větě třetí se slova „předseda komise“ nahrazují slovy „ten, kdo jmenoval členy komise“ a slovo „ministerstvo“ se nahrazuje slovy „členům zkušební komise a členům akreditační komise ministerstvo a členům výběrové komise příslušný územní samosprávný celek“.

48. V § 42 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Ministerstvo může vydat vyhlášku k provedení § 33 odst. 2.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Vzdělávací instituci, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemá akreditovaný žádný vzdělávací program, zanikne akreditace vzdělávací instituce uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud v této době nedojde k akreditaci alespoň jednoho jejího vzdělávacího programu. Tato doba neplyne po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.
2. Ustanovení § 39 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije poprvé pro zprávu vzdělávací instituce za kalendářní rok, v němž tento zákon nabyl účinnosti.
3. Doložení splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program podle § 31 odst. 2 a 3 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepožaduje v řízení o udělení akreditace vzdělávacího programu nebo v řízení o obnovení akreditace vzdělávacího programu zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program se nepožaduje u vzdělávacích programů, kterým byla udělena akreditace přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. III

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 505/2012 Sb., zákona č. 103/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb. a zákona č. 222/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 49a odst. 2 se na konci písmene b) doplňuje slovo „nebo“.

2. V § 49a odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

Poznámka pod čarou č. 45b se zrušuje.

3. Za § 57 se vkládá nový § 57a, který zní:

„§ 57a

Pro zvláštní odbornou způsobilost pro výkon správních činností při sociálně-právní ochraně dětí nelze vydat osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání podle zákona o úřednících územních samosprávních celků.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. IV

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona

č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 224/2015 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 319/2016 Sb., zákona č. 324/2016 Sb., zákona č. 369/2016 Sb., zákona č. 63/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 194/2017 Sb., zákona č. 195/2017 Sb., zákona č. 199/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 251/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 295/2017 Sb., zákona č. 299/2017 Sb., zákona č. 302/2017 Sb., zákona č. 304/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 90/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 193/2018 Sb., zákona č. 286/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 135/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb. a zákona č. 209/2019 Sb., se mění takto:

1. V položce 22 písmeno x) zní:

„x) Přijetí žádosti o

1. akreditaci vzdělávací instituce	Kč 3 000
2. obnovení akreditace vzdělávací instituce	Kč 1 000
3. akreditaci vzdělávacího programu	Kč 2 000
4. obnovení akreditace vzdělávacího programu	Kč 1 000

podle zákona o úřednících územních samosprávných celků“.

2. V položce 22 se doplňuje část Osvobození, která zní:

„**Osvobození**

Od poplatku podle písmene x) je osvobozena příspěvková organizace zřízená Ministerstvem vnitra jako vzdělávací instituce podle zákona o úřednících územních samosprávných celků a územní samosprávný celek.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. V

V § 111 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. a zákona č. 313/2013 Sb., se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Účast v kurzech s akreditovaným programem podle odstavce 2 písm. b) se považuje za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2020.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Postavení úředníků územních samosprávných celků, jejich práva, povinnosti a některá specifika jejich pracovněprávních vztahů upravuje zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o úřednících“). Jedná se o speciální zákon ve vztahu k obecné úpravě pracovněprávních vztahů podle zákoníku práce; subsidiárně se tedy na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků použije zákoník práce. V ustanoveních hlav IV. až VI., která se týkají vzdělávání úředníků a výkonu státní správy v této oblasti, zákon o úřednících vymezuje práva a povinnosti úředníků, územních samosprávných celků, vzdělávacích institucí i ministerstev.

Ačkoliv zákon o úřednících od svého přijetí prošel několika dílčími novelizacemi, žádná z nich se hlouběji nevěnovala oblasti vzdělávání úředníků. Ověřování a prohlubování kvalifikace úředníků je neoddiskutovatelně jedním ze základních požadavků kvalitního výkonu veřejné správy v území. Úzce přitom souvisí i s vývojem související legislativy.

Předkládaný návrh se zaměřuje především na oblast vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, v jehož právní úpravě je třeba reagovat na vývoj, ke kterému došlo od doby nabytí účinnosti zákona o úřednících.

Právní úprava nemá dopady v oblasti diskriminace či rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Důvodem pro předložení návrhu novelizace zákona o úřednících jsou poznatky z letité praxe odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, do jehož působnosti problematika vzdělávání úředníků územních samosprávných celků v rámci Ministerstva vnitra náleží - vedení správního řízení v oblasti akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů (cca 2.000 žádostí ročně), uznávání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků (více než 2.000 žádostí ročně), kontroly vzdělávacích institucí, spolupráce s akreditační komisí jako poradním orgánem Ministerstva vnitra apod.

Během této doby byly analyzovány problémy spočívající v nedostatečné či absentující úpravě zákona o úřednících, která má dopad na kvalitu právních znalostí úředníků či nadbytečně zatěžuje účastníky i správní orgány v rámci vedených správních řízení a neumožňuje Ministerstvu vnitra dostatečně uplatňovat koordinační a kontrolní roli především vůči výkonu přenesené působnosti v obcích. Předkládaná novela předpokládá zvýšení kvality výkonu veřejné správy v území prostřednictvím zajištění vyšší erudovanosti úředníků územně samosprávných celků.

Zárukou, že se úředníkům dostane kvalitního vzdělávání, by měla být akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Cílem akreditací je tak zajištění kvalitní a jednotné úrovně specifických odborných znalostí úředníků potřebných pro výkon správních činností.

Předkládaná novelizace zákona se zaměřuje na následující oblasti:

- Oblast povinného průběžného vzdělávání úředníků územních samosprávných celků
 - 1) Bližší specifikace podmínek věcného obsahu průběžného vzdělávání (vymezení vazby obsahu průběžného vzdělávání na výkon správní činnosti úředníka), doplnění definice průběžného vzdělávání (§ 20 odst. 1 a 2 zákona o úřednících)
 - 2) V návaznosti na výše uvedené snížení rozsahu předepsaného vzdělávání pro úředníka z 18 pracovních dnů během tří let na 9 pracovních dnů, s tím, že do průběžného vzdělávání úředníků již nebudou započítávána školení na tzv. měkké dovednosti (soft skills)
 - 3) Vymezení průběžného vzdělávání zaměřeného na vedoucí pracovníky v rámci řídicích a manažerských dovedností
 - 4) Rozšíření okruhu vzdělávacích institucí o ústřední správní úřady a Kancelář veřejného ochránce práv
- Oblast zvláštní odborné způsobilosti
 - 1) Stanovení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro „neúředníky“
 - 2) Sjednocení lhůty pro přihlášení úředníka ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti na 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem
 - 3) Rozdělení vyhodnocení zkoušky z obecné a zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti za účelem umožnění vydání osvědčení jen pro obecnou nebo jen pro zvláštní část
- Oblast akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

Zpřesnění, resp. doplnění zákona v části týkající se akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů:

 - 1) Možnost akreditace odborných seminářů a konferencí ústředních správních úřadů a Kanceláře veřejného ochránce práv ke správním činnostem úředníků územních samosprávných celků (započitatelnost do plánu povinného prohlubování kvalifikace úředníků)
 - 2) Stanovení zjednodušeného postupu v případě obnovy akreditace vzdělávacího programu
 - 3) Upřesnění a doplnění náležitostí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu
 - 4) Stanovení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu
 - 5) Změna a doplnění přestupků
 - 6) Stanovení sankce za nesplnění povinnosti vzdělávací instituce vypracovat a zaslat Ministerstvu vnitra každoročně písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném v uplynulém kalendářním roce
 - 7) Technická úprava proplácení náhrad členům komisí
- Oblast rovnocennosti vzdělání
 - 1) Omezení aktivní legitimace pro podání žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání pouze na samotného úředníka

- 2) Vypuštění vstupního vzdělávání z uznávání rovnocennosti vzdělávání; v návaznosti na to se prodlužuje (s ohledem na zkušební dobu) lhůta, v níž je třeba absolvovat vstupní vzdělávání, z 3 na 6 měsíců
- Změny vyplývající z „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“

Vláda vzala Analýzu na vědomí usnesením ze dne 7. ledna 2019 č. 11 a uložila ministru vnitra navrhnout při nejbližší novelizaci zákona o úřednících změny zpracované v souladu se závěry této Analýzy.

- 1) Sladění stanovení předpokladu státního občanství, resp. občanství jiného členského státu Evropské unie nebo občanství státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, v zákoně o státní službě s obdobným předpokladem v zákoně o úřednících
- 2) Umožnění uznání rovnocennosti zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušnou (věcně odpovídající) zvláštní část zvláštní odborné způsobilosti – doplnění zmocňovacího ustanovení pro vydání vyhlášky

Podrobnosti a odůvodnění navrhovaných úprav jsou obsaženy v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA).

Žádné z navržených opatření nemá dopady v oblasti diskriminace či rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované úpravy

Cílem předkládaného návrhu není provádět zásadní a koncepční změny zákona o úřednících, ale provést změny zejména v oblasti vzdělávání úředníků, jejichž smyslem je zrychlení a zefektivnění výkonu agendy v oblasti vzdělávání úředníků a úspora nákladů a snížení personálního zatížení.

Návrh změn vychází ze závěrů pracovní skupiny k novelizaci zákona o úřednících, kterou Ministerstvo vnitra ustavilo v letech 2016 až 2017, složené vedle zástupců dotčených odborů Ministerstva vnitra i ze zástupců územních samosprávných celků.

V některých bodech návrhu novelizace je reagováno na závěry „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ (vláda vzala Analýzu na vědomí usnesením ze dne 7. ledna 2019 č. 11).

V rámci výkonu agendy vzdělávání úředníků územních samosprávných celků byly Ministerstvem vnitra analyzovány problémy spočívající v nedostatečné či absentující úpravě zákona o úřednících, což má dopad na kvalitu právních znalostí úředníků či nadbytečně zatěžuje účastníky a Ministerstvo vnitra jako správní orgán v rámci vedených správních řízení.

Cílem předkládaných změn je zaměřit vzdělávání v odborných vzdělávacích programech, včetně rozšíření portfolia vzdělávacích programů, k jednotlivým správním činnostem podle aktuálních potřeb územních samosprávných celků, a tím cílit na posílení kvality samotného výkonu správních činností dostatečně erudovanými úředníky.

Dalším cílem, vycházejícím z poznatků z praxe, je umožnit po vzoru zákona o státní službě získání zvláštní odborné způsobilosti i pro „neúředníky“. To bude představovat přínos v podobě rozšíření okruhu osob, které mají přístup k tomuto typu vzdělávání ve veřejné správě. Zakotvení této možnosti bude mít význam zejména ve vztahu ke starostům a místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, a k potenciálním uchazečům o pracovní místo úředníka. Návrh přitom nikterak nerozšiřuje stávající povinnost zvláštní odbornou způsobilost prokázat, ani okruh osob, na něž tato povinnost dopadá, ale rozšíření okruhu osob koncipuje jako umožnění přístupu k tomuto typu vzdělávání pro další osoby.

Cílem je rovněž upravit, zpřesnit a zefektivnit postup v rámci správního řízení pro oblast akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů a pro oblast uznávání rovnocennosti vzdělání úředníků tak, aby se minimalizovala zátěž všech zúčastněných stran a zvýšila kvalita akreditovaných vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů.

Předkládaný návrh je v souladu s plněním úkolů podle *Strategického rámce rozvoje veřejné správy v ČR pro období 2014-2020; Implementační plán pro Strategický cíl 4 - Profesionalizace a rozvoj lidských zdrojů ve veřejné správě*. Komplexní revize a nové nastavení systému vzdělávání v koordinaci s Národním akreditačním úřadem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, samotným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a ostatními zainteresovanými ministerstvy a ostatními ústředními správními úřady bude následně předmětem naplnění strategického dokumentu *Klientsky orientovaná veřejná správa 2030 (Koncept rozvoje VS 2021+)*, který navazuje na Strategický rámec rozvoje veřejné správy 2014-2020, a to pro období 2021-2030.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavními principy a ústavním pořádkem ČR. Právní úprava se nedotýká ústavněprávní materie.

5. Zhodnocení slučitelnosti s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, popřípadě i s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie

Na oblast vzdělávání úředníků se předpisy Evropské unie nevztahují.

Na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se vztahují pracovněprávní standardy zejména z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, úprava nediskriminace, povinnost informování zaměstnanců nebo úprava uznávání kvalifikací. Většina uvedených standardů je docílena provázaností zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, se zákoníkem práce a jeho subsidiárním použitím, jakož i subsidiárním použitím antidiskriminačního zákona, což je vzhledem k šíři těchto úprav na úrovni EU nevyhnutelné. Na úředníky územních samosprávných celků se vztahuje rovněž základní princip volného pohybu pracovníků – čl. 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a čl. 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS,

68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Návrhu se týkají rovněž principy ochrany osobních údajů dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“).

Pokud jde o stanovení předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka, lze zmínit čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého se úprava zajištění volného pohybu pracovníků v Evropské unii nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci Deborah Lawrie-Blum proti spolkové zemi Bádensko-Württembersko (66/85, Recueil 1985, s. 2121) se zabývá jednak pojmem pracovník ve smyslu čl. 48 odst. 1 Smlouvy o EHS (nyní čl. 45 odst. 1 Smlouvy o fungování EU), jednak pojmem zaměstnání ve veřejné správě ve smyslu čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS (nyní čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování EU). Čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie stanovuje výjimku z volného pohybu pracovníků v případě zaměstnávání ve veřejné správě a z hlediska komunitárního práva ponechává suverenitu v otázce případné podmínky státního občanství těchto zaměstnanců v rukách jednotlivých členských států. Při interpretaci výše uvedeného rozsudku je třeba vzít především v úvahu skutečnost, že Soudní dvůr Evropské unie pojem „zaměstnání ve veřejné správě“ v rozsudku vymezuje právě pro účely posouzení splnění podmínek pro výjimku z volného pohybu pracovníků, tedy pro účely zodpovězení otázky, jaký charakter musí mít zaměstnání ve veřejné správě, aby to odůvodňovalo případné stanovení podmínky státního občanství členského státu pro výkon tohoto zaměstnání ve vnitrostátním právním řádu daného členského státu.

V rozsudku Lawrie-Blum se v této souvislosti uvádí: „Podle Komise výhrada čl. 48 odst. 4 podléhá výslovné podmínce, že dotyčná pozice obnáší výkon pravomocí svěřených veřejným právem, a zásadní podmínce, že zahrnují výkon veřejné moci a podílí se na ochraně obecných zájmů státu. Tato dvě kritéria mají být splněna kumulativně. Běžná činnost učitele na státních školách, a tím spíše v soukromých školách, však tyto podmínky nesplňuje.“ (V předmětném případě šlo o spor, zda pod pojem zaměstnání ve veřejné správě ve smyslu čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS lze zařadit i zaměstnání učitele, resp. činnost učitele stážisty.)

Soudní dvůr EU v rozsudku Lawrie-Blum dále uvádí: „Pro rozhodnutí této otázky je namístě připomenout, že pokud jde o výjimku ze základního pravidla volného pohybu a nediskriminace pracovníků společenství, musí být čl. 48 odst. 4 vykládán tak, aby byl jeho dopad omezen jen na to, co je nezbytně nutné pro ochranu zájmů, které toto ustanovení umožňuje členským státům chránit. Jak Soudní dvůr zdůraznil ve svém rozsudku ze dne 3. června 1986 (Komise/Francie, 307/84, Recueil, s. 1725), přístup k určitým zaměstnáním nemůže být omezen jen proto, že v konkrétním členském státu mají dotyčné osoby postavení státního úředníka. Kdyby použití čl. 48 odst. 4 mělo záviset na právní povaze vztahu mezi zaměstnancem a správou, bylo by tak členským státům umožněno určovat podle libosti pozice, na něž se tato výjimka bude vztahovat.

Jak již Soudní dvůr uvedl ve svých rozsudcích ze dne 17. října 1980 (Komise/Belgie, 149/79, Recueil, s. 3881) a ze dne 26. května 1982 (Komise/Belgie, 149/79, Recueil, s. 1845), musí být „zaměstnání ve veřejné správě“ ve smyslu čl. 48 odst. 4 vyňaté z působnosti odstavců 1 až 3 tohoto článku chápáno jako pozice zahrnující přímou nebo nepřímou účast na výkonu

veřejné moci svěřené veřejným právem a na funkcích, jejichž smyslem je ochrana obecných zájmů státu nebo jiných veřejných orgánů, a které u osob, jež je zastávají, předpokládají zvláštní smysl pro loajalitu ke státu, jakož i reciprocitu práv a povinností, jež jsou základem vnitrostátního svazku. Vyňaté posty jsou obsazovány osobami, které vzhledem k úkolům a odpovědnosti, které se k nim váží, vykazují charakteristiky specifických činností ve správě, a to ve výše uvedených oblastech.“

Z uvedených citací vyplývá, že Soudní dvůr řešil otázku splnění podmínek pro výjimku z volného pohybu pracovníků z důvodu zaměstnání ve veřejné správě stanovenou v čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS, nikoliv otázku obecně závazné definice pojmu veřejná správa či úředník veřejné správy. Naopak, říká-li Soudní dvůr, že „přístup k určitým zaměstnáním nemůže být omezen jen proto, že v konkrétním členském státu mají dotyčné osoby postavení státního úředníka. Kdyby použití čl. 48 odst. 4 mělo záviset na právní povaze vztahu mezi zaměstnancem a správou, bylo by tak členským státům umožněno určovat podle libosti pozice, na něž se tato výjimka bude vztahovat“, připouští tím výslovně, že pojem státní úředník (analogicky lze vztáhnout na pojem úředník v celé oblasti veřejné správy) může být v jednotlivých vnitrostátních právních rádech vymezen širěji, než je vymezen pojem zaměstnání ve veřejné správě pro účely uplatnění výjimky podle čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS.

Navrhovaná změna stanovení předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka územního samosprávného celku vstříc zajištění rovného přístupu občanů jiného členského státu Evropské unie nebo občanů státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, k zaměstnání ve veřejné správě.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

6. Zhodnocení souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, se na danou oblast nevztahují.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí, sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národností menšiny, a dopady na životní prostředí

Navrhovaná novelizace nepředpokládá zásadní hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet. Předpokládá minimální nárůst systemizovaných míst státních zaměstnanců (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti Ministerstva vnitra). Zároveň lze, z důvodu úpravy kontrolních kompetencí a možnosti udělování sankcí v rámci správních řízení a hlavně s ohledem na zavedení správních poplatků za akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, počítat s navýšením příjmové strany rozpočtu.

Navrhovaná právní úprava zavedení správního poplatku za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů nebude mít negativní dopady do rozpočtů územních samosprávných celků vzhledem k tomu, že územní samosprávné celky a případně i jimi zřizované příspěvkové organizace budou od správního poplatku osvobozeny. V současné době má 26 územních samosprávných celků akreditováno celkem 110 vzdělávacích programů, což činí průměr 4,2 programu na jeden územní samosprávný celek (nejvíce Karviná – 20 programů). Většina územních samosprávných celků využívá akreditované vzdělávací programy

především pro vzdělávání svých zaměstnanců, čímž do jisté míry ušetří za platby komerčním vzdělávacím institucím za povinné vzdělávání svých úředníků. V této souvislosti je třeba rovněž zmínit významné snížení nákladů na vzdělávání úředníků v důsledku snížení rozsahu povinného vzdělávání úředníků z 18 na 9 pracovních dnů po dobu 3 let.

Pro ostatní vzdělávací instituce bude znamenat navrhovaná novelizace marginální nárůst nákladů – náklady na úhradu správního poplatku za akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu. V případě následné realizace akreditovaného vzdělávání je návratnost finančních prostředků vynaložených na uhrazení správního poplatku téměř okamžitá.

Navrhovaná výše správního poplatku není pro žadatele nepřiměřeně zatěžující a odpovídá náročnosti správního řízení o udělení akreditace, které zahrnuje mimo jiné i posouzení žádosti akreditační komisí. Do určité míry je stanovení povinnosti uhradit správní poplatek vyváжено zrušením povinnosti žadatele o akreditaci vzdělávacího programu předložit k žádosti nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu.

Předkládaná právní úprava nemá žádné sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národností menšiny, ani dopady na životní prostředí.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

V porovnání se současným stavem nedochází ke změně dopadu na ochranu soukromí a osobních údajů.

9. Zhodnocení korupčních rizik

Bylo provedeno zhodnocení korupčních rizik v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. h) Legislativních pravidel vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment, Metodika hodnocení korupčních rizik), kterou uveřejnil Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí.

Přiměřenost

Návrh novely zákona se zaměřuje na zkvalitnění vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, zjednodušení procesu obnovy akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacího programu. Navrhovaná novela zavádí rovněž nové přestupky postihující fyzické a právnické osoby, které se vydávají za akreditované vzdělávací instituce, a v neposlední řadě zavádí správní poplatek za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu.

V souvislosti se zavedením správního poplatku nedochází ke změně ve stávajícím procesu akreditace, tento proces je nově pouze podroben zaplacení správního poplatku. Nově zakotvené přestupky odráží potřebu praxe regulovat nežádoucí situace vznikající při vzdělávání úředníků územních samosprávných celků. Zjednodušený proces obnovy akreditace má za cíl zefektivnění celkového procesu akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů.

Efektivita

Nově nastavená pravidla lze efektivně implementovat do stávajících poměrů. Předpokládá se nárůst počtu systemizovaných míst státních zaměstnanců Ministerstva vnitra (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti).

Odpovědnost

V oblasti kompetencí navrhovanou novelou zákona nedochází k zásadním změnám. Hlavní kompetenční role v dané oblasti zůstane Ministerstvu vnitra, které rozhoduje o akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Ministerstvo vnitra bude rovněž rozhodovat o přestupcích v této oblasti.

Z hlediska rozdělení pravomocí navrhovaná právní úprava nepřináší nekontrolované rozdělení pravomocí mezi vyšší počet neurčitých osob. Osoby odpovědné za konkrétní rozhodnutí lze jasně identifikovat (podle organizačního řádu Ministerstva vnitra).

Opravné prostředky

Akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů probíhá ve správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra je k dispozici opravný prostředek (rozklad). Rovněž v rámci přestupkového řízení má účastník tohoto řízení k dispozici opravný prostředek podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (rozklad).

Kontrolní mechanismy

Návrh novely zákona nezavádí nové kontrolní mechanismy. Stávající úprava počítá s kontrolními mechanismy vyplývajících přímo ze zákona, ať už jde o opravné prostředky v rámci správního řízení při akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, nebo zveřejňování seznamu akreditovaných vzdělávacích institucí a zveřejňování zpráv vzdělávacích institucí ze strany Ministerstva vnitra.

V rámci Ministerstva vnitra rovněž fungují vnitřní kontrolní mechanismy, které vyplývají z principu subordinační a právní úpravy služebního, resp. pracovního poměru vykonávaného státními zaměstnanci. Jde zejména o oprávnění vedoucích zaměstnanců vést podřízené státní zaměstnance, ukládat jim úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat výkon jejich práce a dávat jim k tomu příkazy.

Transparentnost a otevřená data

Již stávající úprava stanoví zveřejňování informací v oblasti vzdělávání úředníků územních samosprávných celků. Dochází ke každoročnímu zveřejňování seznamu vzdělávacích institucí, které mají platnou akreditaci, dále se zveřejňují zprávy vzdělávacích institucí. Ministerstvo vnitra rovněž vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků.

Dobrá praxe

Navrhovaná právní úprava reaguje na známou dobrou praxi. Postupy a procesy v ní obsažené odpovídají stávajícím právním předpisům.

Závěr hodnocení korupčních rizik

V rámci zhodnocení korupčních rizik podle Metodiky CIA lze konstatovat, že návrh novely zákona splňuje kritéria přiměřenosti, efektivity a jednoznačné odpovědnosti.

Návrh nové právní úpravy jako celek se shoduje se známou dobrou praxí a navrhované postupy v ní obsažené se jeví přiměřené při srovnání s obdobnou legislativou.

Návrh novely zákona o úřednících přináší minimální zvýšení korupčních rizik oproti stávajícímu stavu platné právní úpravy, a to v souvislosti se zavedením nových přestupků.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádný dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

Změna zákona o úřednících územních samosprávných celků

K bodu 1 a 2 - § 4 odst. 1

Upravují se předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka. Stávající znění upravující okruh fyzických osob, které se mohou stát úředníkem, se rozšiřuje o občany jiných členských států Evropské unie a občany států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Úprava vychází ze závěrů „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ a má za cíl přiblížit právní úpravu předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka územního samosprávného celku právní úpravě předpokladů pro vznik služebního poměru podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, aniž by přitom byl omezen stávající okruh fyzických osob, které předpoklad podle § 4 odst. 1 zákona o úřednících splňují.

Aktualizuje se zastaralé pojmosloví a namísto „způsobilost k právním úkonům“ se nově uvádí „svéprávnost“ (zákon o úřednících v této souvislosti dosud používá terminologii z doby před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku). Legislativně-technicky se rovněž upravuje pojmosloví ve vztahu k právní úpravě postavení cizinců.

Aktualizuje se rovněž poznámka pod čarou č. 5, odkazující na právní úpravu jednacího jazyka. Jde o legislativně-technickou úpravu.

K bodu 3 a 4 - § 17 odst. 1

Do výčtu vzdělávacích institucí se doplňují ústřední správní úřady a Kancelář veřejného ochránce práv.

Navrhovaná úprava počítá s ústředními správními úřady (a obdobně i s Kanceláří veřejného ochránce práv) jako s jedním z dalších typů vzdělávacích institucí, smyslem této úpravy však rozhodně není plošné nahrazení činnosti dosavadních vzdělávacích institucí. Využití možnosti vzdělávání v režimu zákona o úřednících prostřednictvím ústředních správních úřadů se předpokládá jako spíše výjimečné, a to zejména v návaznosti na zásadní změny právních předpisů v gesci jednotlivých ústředních správních úřadů. Půjde tak typicky o případy, kdy ústřední správní úřad pořádá k zásadním změnám právních předpisů ve své gesci např. odbornou konferenci (seminář), určenou pro úředníky územních samosprávných celků. Navrhovaná právní úprava ústřednímu správnímu úřadu umožní, aby pro takovou vzdělávací akci získal akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o úřednících. Tím se současně umožní započítat úředníkovi účast na tomto vzdělávacím programu do povinného rozsahu prohlubování kvalifikace podle zákona o úřednících.

V případě ústředního správního úřadu, Kanceláře veřejného ochránce práv, kraje a hlavního města Prahy se nevyžaduje (k tomu, aby byly vzdělávací institucí podle zákona

o úřednících) akreditace vzdělávací instituce. Ze samotné povahy těchto institucí lze předpokládat, že požadavky (organizačně-technické), které jsou kladeny na vzdělávací instituce a které jsou předmětem posouzení při akreditaci vzdělávací instituce, jsou splněny. Proces akreditace vzdělávací instituce by tak v tomto případě byl nadbytečnou administrativní zátěží. To nic nemění na tom, že pro každý jednotlivý vzdělávací program se i v případě těchto vzdělávacích institucí vyžaduje akreditace vzdělávacího programu.

K bodu 5 - § 17 odst. 5

Snižuje se časový rozsah povinného prohlubování kvalifikace úředníka z 18 pracovních dnů během tří let na 9 pracovních dnů (v průměru na 3 pracovní dny každý rok).

Navrhované snížení souvisí se zpřesněním definice průběžného vzdělávání (viz navrhovanou změnu § 20 zákona o úřednících), které směřuje k většímu zacílení vzdělávacích programů na odbornou erudici úředníků. Do průběžného vzdělávání úředníků se tak již nebudou započítávat školení zaměřená na tzv. měkké dovednosti (soft skills).

Co se týče vzdělávání zaměřeného obecně na měkké dovednosti, bude jej možné i nadále absolvovat, ovšem už mimo režim zákona o úřednících, a to podle § 227 a násl. zákoníku práce, na základě potřeby územního samosprávného celku. Bude přitom záležet na případném rozhodnutí vedoucího úřadu, zda vedle povinného průběžného vzdělávání rozhodne o školení určitých osobnostních dovedností u konkrétního úředníka podle druhu vykonávané práce (např. u úředníků vykonávajících správní činnosti v rámci stresového prostředí, se zaměřením na prezentační schopnosti apod.). Osobnostní školení však již nebudou akreditována Ministerstvem vnitra.

K bodu 6 - § 19 odst. 2

S ohledem na institut zkušební doby podle zákoníku práce v délce (nejčastěji) 3 měsíců se prodlužuje lhůta pro absolvování vstupního vzdělávání z 3 měsíců na 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

Prodloužením lhůty pro absolvování vstupního vzdělávání se územnímu samosprávnému celku dává dostatek času zhodnotit působení úředníka právě na základě zkušební doby a tím vynakládat finanční prostředky na povinné vstupní vzdělávání skutečně efektivně. Tím ovšem není územnímu samosprávnému celku nikterak bráněno v tom, aby úředníkovi zajistil vstupní vzdělávání již dříve; předpokládá se, že ve většině případů tak tomu bude. I nadále půjde o dispozici územního samosprávného celku jako zaměstnavatele, kdy určí (v rámci nově delší lhůty) novému úředníkovi absolvovat vstupní vzdělávání podle svých podmínek a možností.

K bodu 7 - § 19 odst. 4

Doplňuje se výslovné zakotvení pravidla (dosud dovozovaného výkladem), že povinnost absolvovat vstupní vzdělávání se nevztahuje na úředníka, který již dříve (např. v pracovním poměru k jinému územnímu samosprávnému celku) vstupní vzdělávání ukončil.

K bodu 8 - § 20 odst. 1

Zpřesňuje se definice průběžného vzdělávání, které by mělo být více zacíleno na odbornou erudici úředníků. Do obsahu průběžného vzdělávání tak nadále nebude moci být zařazováno vzdělávání v oblasti tzv. měkkých či osobnostních dovedností (soft skills – tzn. obecně dovedností, které pomáhají pochopit sebe i ostatní, nebo které usnadňují a zkvalitňují

spolupráci s druhými lidmi). Obsah vzdělávání úředníků územních samosprávných celků má být zaměřen především na aktualizaci, specializaci a prohlubování právních znalostí (resp. odborné kvalifikace) důležitých pro výkon správních činností v působnosti územního samosprávného celku.

Navrhovaná změna v důsledku znamená vyřazení vzdělávacích programů zaměřených na soft skills ze systému akreditací podle zákona o úřednících.

Do průběžného vzdělávání úředníků se tak již školení zaměřená na tzv. měkké dovednosti (soft skills) nebudou započítávat. Co se týče vzdělávání zaměřeného obecně na tzv. měkké dovednosti, bude jej možné i nadále absolvovat, ovšem už mimo režim zákona o úřednících, a to podle § 227 a násl. zákoníku práce, na základě potřeby územního samosprávného celku. Bude přitom záležet na případném rozhodnutí vedoucího úřadu, zda vedle povinného průběžného vzdělávání rozhodne o školení určitých osobnostních dovedností u konkrétního úředníka podle druhu vykonávané práce (např. u úředníků vykonávajících správní činnosti v rámci stresového prostředí, se zaměřením na prezentační schopnosti apod.). Osobnostní školení však již nebudou akreditována Ministerstvem vnitra.

K bodu 9 - § 20 odst. 2

V rámci průběžného vzdělávání se doplňuje průběžné vzdělávání vedoucích úředníků v řídicích dovednostech, které v současné úpravě absentuje. Pozice vedoucího úředníka vyžaduje, aby byl průběžně vzděláván i v manažerských dovednostech. Podle stávající úpravy úředník po nástupu do vedoucí funkce absolvuje pouze jednorázové vzdělávání vedoucích úředníků, které musí ukončit do 2 let od ustanovení do funkce. Nově se proto do průběžného vzdělávání vedoucích úředníků výslovně zařazuje průběžné vzdělávání vedoucích úředníků zaměřené na dovednosti v oblasti řízení úředníků.

K bodu 10 - § 20 odst. 4

S ohledem na interpretační nejasnosti spojené se stávající právní úpravou toho, kdo rozhoduje o účasti úředníka na jednotlivých kurzech v rámci průběžného vzdělávání v případě vedoucího úřadu, se výslovně doplňuje, že o účasti vedoucího úřadu na jednotlivých kurzech rozhoduje ten, kdo vůči němu plní úkoly zaměstnavatele podle zákoníku práce.

K bodu 11 - § 21 odst. 5

Sjednají se lhůty pro přihlášení ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti úředníka, který vykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, a to na 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku, resp. ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

K bodu 12 - § 21a

Zakotvuje se možnost získávání zvláštní odborné způsobilosti i pro osoby, které nejsou úředníky ve smyslu zákona o úřednících. Podle stávající právní úpravy je získání zvláštní odborné způsobilosti uloženo, resp. umožněno pouze úředníkům. Zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro neúředníky rozšiřuje okruh osob, které mají přístup k tomuto typu vzdělávání ve veřejné správě. Zakotvení této možnosti bude mít význam zejména ve vztahu ke starostům či místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, či k potenciálním uchazečům o pracovní místo úředníka. Tímto způsobem může odbornou způsobilost získat (samozřejmě dobrovolně, ze své vlastní vůle) i osoba, která je

úředníkem, ale buď nevykonává správní činnosti, pro které je zvláštní odborná způsobilost stanovena, nebo takové správní činnosti vykonává, ale má zájem získat zvláštní odbornou způsobilost i pro jiné správní činnosti, než které vykonává.

Návrh přitom nikterak nerozšiřuje stávající povinnost zvláštní odbornou způsobilost prokázat, ani okruh osob, na něž tato povinnost dopadá, ale rozšíření okruhu osob koncipuje jako umožnění přístupu k tomuto typu vzdělávání pro další osoby.

Aby mohla fyzická osoba – „neúředník“ získat zvláštní odbornou způsobilost, stanoví zákon podmínku dosažení věku 18 let a plné svéprávnosti (s ohledem na využitelnost získané zvláštní odborné způsobilosti a možnost následného uplatnění získané kvalifikace).

Pro samotný průběh zkoušky zvláštní odborné způsobilosti, jakož i pro vydání osvědčení, se použijí obdobně ustanovení zákona vztahující se ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti úředníka. Osoba, která nevykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, se k vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti přihlašuje sama (z povahy věci nepřichází v úvahu přihlašování ke zkoušce prostřednictvím územního samosprávného celku, jako je tomu u úředníků).

Náklady na získání zvláštní odborné způsobilosti nese fyzická osoba sama. V případě fyzické osoby – „neúředníka“, která je členem zastupitelstva územního samosprávného celku, lze pro úhradu nákladů využít ustanovení o poskytnutí příspěvku na podporu vzdělávání v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva z peněžního fondu nebo z rozpočtu územního samosprávného celku – viz § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 55 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 58c zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 13 - § 22 odst. 2

Výslovně se do zákona doplňuje ustanovení umožňující Ministerstvu vnitra pověřit zabezpečením zkoušky zvláštní odborné způsobilosti jím zřízenou příspěvkovou organizaci. Již v současné době zabezpečuje zkoušky zvláštní odborné způsobilosti Institut pro veřejnou správu Praha na základě zřizovatelské listiny.

K bodům 14 a 15 - § 24 odst. 1 a § 25

Navrhovaná úprava umožní, v případě, že úředník vykoná úspěšně písemnou zkoušku a dále i ústní zkoušku z obecné části, resp. ze zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti, vydat mu pro obecnou (resp. zvláštní) část zvláštní odborné způsobilosti osvědčení, byť neuspěl u druhé části zkoušky (pro zvláštní, resp. obecnou část).

V současné době nastává paradoxně situace, kdy za výše uvedených okolností úředník nedostane osvědčení pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti, pokud je v ústní části zkoušky hodnocen celkově „nevyhověl“ (z důvodu, že neuspěl u zkoušky ze zvláštní části). Nicméně jelikož přípravný kurz pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti absolvoval v požadovaném rozsahu a pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti vykonal úspěšně zkoušku, stačí toto doložit v rámci žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání podle § 34 Ministerstvu vnitra a je mu uznána rovnocennost vzdělání; tzn. že opravnou zkoušku vykoná následně pouze ze zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti. Navrhovanou úpravou tak dojde ke snížení administrativní zátěže Ministerstva vnitra i samotného úředníka.

Uvedená úprava se promítne i do změny vyhlášky č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků (§ 3).

K bodu 16 - § 26 odst. 1

Doplňuje se konzultační proces ve vztahu k příslušnému ministerstvu nebo jinému ústřednímu správnímu úřadu v případě rozhodování o námitkách, a to s ohledem na skutečnost, že příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad stanoví obsah zvláštní části zkoušky a určuje soubor zkušebních otázek, včetně obsahu a kritérií hodnocení zkoušky (viz § 36).

K bodu 17 - § 26 odst. 4

Jde o legislativně-technickou úpravu. Stávající znění § 26 odst. 4 zastaralou terminologií vylučuje pro řízení o námitkách obecné předpisy o správním řízení. Účelem však je vyloučení aplikace části druhé a třetí správního řádu, tedy ustanovení o tzv. formálním správním řízení, nikoli rovněž části čtvrté správního řádu.

K bodům 18 a 19 - § 27

Ustanovení § 27 odst. 3 zákona o úřednících stanoví povinnost vedoucího úředníka setrvat po ukončení vzdělávání vedoucích úředníků v pracovním poměru k územnímu samosprávnému celku po dobu 3 let; pokud úředník rozváže s územním samosprávným celkem pracovní poměr dříve než po uplynutí 3 let od ukončení vzdělávání vedoucích úředníků, je povinen uhradit územnímu samosprávnému celku náklady s tímto vzděláváním spojené.

Stávající úprava se přitom nejeví příliš vhodně vzhledem k tomu, že v případě vzdělávání vedoucích úředníků jde o prohlubování (nikoliv zvyšování) kvalifikace, bez něhož nelze funkci vykonávat. Předmětný typ vzdělávání tedy je primárně v zájmu zaměstnavatele, zaměstnanec má toto vzdělávání uložené zákonem a nevybírá si, jestli ho chce absolvovat či nikoliv (jako je tomu v případě zvyšování kvalifikace či v případě kvalifikační dohody týkající se prohlubování kvalifikace podle § 234 odst. 2 zákoníku práce).

Navrhuje se tedy předmětné ustanovení zrušit.

K bodu 20 - § 28 odst. 1

Jde o legislativně-technickou úpravu v návaznosti na změnu v § 27.

K bodům 21, 22 a 23 - § 29

Zákon o úřednících neupravuje zvláštní postup v případě obnovy akreditace vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, kterou předvídá v § 29 odst. 2, proto se při obnově akreditace postupuje stejně jako v případě žádosti o „novou“ akreditaci. Při udělování akreditací je poradním orgánem Ministerstva vnitra akreditační komise (§ 32 odst. 1). Akreditační komise přitom posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro udělení akreditace, a k tomu zpracovává v souladu s § 32 odst. 2 stanovisko. V případě obnovy akreditací vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, která neobsahuje významné změny, se takový postup jeví zbytečně zatěžujícím - s ohledem na množství Ministerstvem vnitra vyřizovaných žádostí (za rok 2017 bylo vyřizováno celkem 682 žádostí o obnovu akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů; v roce 2018 to bylo 615 žádostí).

Stávající úprava se tedy doplňuje o ustanovení týkající se obnovy akreditace. Nově se při obnově akreditace rozlišují dvě situace: obnova akreditace bez „podstatných změn“ (tzn. se změnami čistě formálního charakteru), která se neprojednává v akreditační komisi a obnova

akreditace v případě podstatných změn vzdělávacího programu (věcná stránka, rozsah), kterou projednává akreditační komise.

V případě žádosti o obnovu akreditace se ustanovení § 30 a § 31 použijí obdobně (při podstatných změnách programu posoudí žádost o obnovení akreditační komise, jinak se bez projednání v akreditační komisi udělí obnova akreditace).

Nový odstavec 3 stanoví odlišně od správního řádu lhůtu 3 měsíců, ve které je Ministerstvo vnitra povinno o žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu rozhodnout. Úprava lhůty odráží aktuální situaci, kdy vzhledem k počtu žádostí o akreditaci (cca 2.000 žádostí ročně) a zatížení Ministerstva vnitra vedením správního řízení a rovněž s ohledem na projednávání žádosti akreditační komisí ve stanovených měsíčních intervalech před vydáním rozhodnutí ve správním řízení není dlouhodobě udržitelné dodržet obecně stanovenou lhůtu podle správního řádu. Navrhuje se tedy stejná úprava lhůty pro rozhodnutí jako v případě uznávání rovnocennosti vzdělání podle § 34 odst. 3 zákona o úřednících.

Vypouští se stávající povinnost vzdělávací instituce, které byla odňata akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu, zajistit úředníkům možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci. Vzdělávací instituce nemá prakticky možnost, jak delegovat své kurzy na jinou vzdělávací instituci, případně jak plnohodnotně nahradit úředníkům vzdělávací program vlastními silami. Předmětné ustanovení tak je v praxi jen obtížně aplikovatelné. Řešení případných sporů v této oblasti se ponechává na standardních možnostech soukromého práva.

K bodu 24 - § 30 odst. 1

Jde o legislativně technickou úpravu související se změnou § 31 (vypuštění ustanovení o náležitostech žádosti z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu).

K bodu 25 - § 30 odst. 2

Nově se formuluje ustanovení o náležitostech žádosti o akreditaci vzdělávací instituce. Z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu není třeba (a není to ani vhodné) vyjmenovávat ty náležitosti žádosti, které vyplývají z § 45 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu.

Stávající rozsah údajů uváděných v žádosti o akreditaci vzdělávací instituce není dostačující pro ověřování bezúhonnosti ze strany Ministerstva vnitra (viz § 30 odst. 9 zákona o úřednících, podle kterého si Ministerstvo vnitra za účelem prokázání bezúhonnosti žadatele o akreditaci vyžádá výpis z Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu). U žadatelů o akreditaci vzdělávací instituce - fyzických osob jsou povinnou náležitostí žádosti o výpis z Rejstříku trestů nad rozsah údajů podle správního řádu údaj o rodném čísle, bylo-li přiděleno, rodném příjmení, pohlaví, státním občanství, místu a okrese narození nebo v případě narození v cizině místu a státu narození. V současné době jsou potřebné údaje od žadatelů získávány s jejich výslovným souhlasem, nicméně je třeba jejich povinné uvedení v žádosti zakotvit přímo v zákoně.

K bodům 26 a 27 - § 30 odst. 3

V návaznosti na změnu § 17 se tato změna promítá i do znění § 30 odst. 3 písm. a).

Dále se zpřesňuje vymezení technického a materiálního vybavení žadatele o akreditaci vzdělávací instituce tak, že se doplňuje podmínka zajištění vhodných prostor pro konání vzdělávacího programu. V praxi se totiž stává, že žadatel o akreditaci nedisponuje žádným materiálním a technickým zázemím a odkazuje na zabezpečení ze strany objednatele kurzu, což jistě není v možnostech (ani povinnostech) všech objednatelů. Nově by tak žadatel musel, i v případě, kdy nedisponuje vlastními prostory a prostředky, uvést konkrétně materiální zabezpečení vzdělávacího kursu včetně uvedení odpovídajících prostor.

K bodu 28 - § 30 odst. 5

S ohledem na vymezení podmínek, za nichž Ministerstvo vnitra akreditaci neudělí, v odstavci 6 (nově odstavci 5) se pro nadbytečnost vypouští (stávající) odstavec 5. Jde o legislativně-technickou změnu.

K bodu 29 - § 30 odst. 5 písm. d)

Jde o legislativně technickou úpravu související se změnou § 31 (vypuštění ustanovení o náležitostech žádosti z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu).

K bodu 30 - § 30 odst. 6

Nově se stanoví, že v případě, kdy vzdělávací instituce nemá po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby akreditace této vzdělávací instituce.

Účelem navrhované úpravy je, i v kontextu podmínky žádosti o akreditaci vzdělávací instituce spočívající v současné žádosti o akreditaci alespoň jednoho vzdělávacího programu, vyřadit ze systému vzdělávání podle zákona o úřednících vzdělávací instituce, kterým skončila platnost akreditace všech vzdělávacích programů a fakticky tak jako akreditovaná vzdělávací instituce nefungují (a nemohou fungovat). Skutečnost, že vzdělávací instituce za této situace zůstává v systému vzdělávání podle zákona o úřednících (a figuruje i v seznamu akreditovaných vzdělávacích institucí) je rovněž nepřehledná pro územní samosprávné celky, které vyhledávají pro své úředníky vhodné akreditované vzdělávací programy. Zvyšuje se tím rovněž riziko, že by tohoto stavu mohla vzdělávací instituce zneužít a nabízet vzdělávání podle zákona o úřednících, byť by neměla akreditovaný žádný vzdělávací program. Pokud vzdělávací instituce během stanovené šestiměsíční doby projeví zájem o pokračování své činnosti jakožto akreditované vzdělávací instituce, má možnost podat žádost o akreditaci vzdělávacího programu a tím se běh uvedené doby staví.

K bodům 31 a 36 - § 31

Zrušuje se stávající ustanovení odstavce 1 o náležitostech žádosti o akreditaci vzdělávací instituce. Z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu není třeba (a není to ani vhodné) vyjmenovávat ty náležitosti žádosti, které vyplývají z § 45 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu.

Změna v dalším bodě je související legislativně-technická úprava.

K bodu 32 - § 31 odst. 1 písm. a)

Vypouští se (v souladu se zásadou hospodárnosti vyjádřenou v § 6 odst. 2 správního řádu) povinnost doložit k žádosti o akreditaci vzdělávacího programu ověřenou kopií akreditace vzdělávací instituce, a to s ohledem na skutečnost, že Ministerstvo vnitra samo akreditace uděluje a vede jejich evidenci.

K bodu 33 - § 31 odst. 1 písm. c)

Zrušuje se povinnost předložit nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu k žádosti o jeho akreditaci. Odborné posouzení obsahu a kvality vzdělávacího programu je dostatečně provedeno hodnocením v rámci činnosti akreditační komise. Z poznatků z praxe vyplynulo, že předkládané posudky jsou většinou poplatné žadateli a nemají dostatečně vypovídající hodnotu.

K bodům 34 a 35 - § 31 odst. 2 písm. d) a odst. 3

Zpřesňují a zpřísňují se podmínky pro doložení personálního zajištění vzdělávacího programu. Osoba odborného lektora má zcela stěžejní význam pro kvalitu daného vzdělávacího programu. Navrhovaná právní úprava tedy právě na tento aspekt klade důraz.

Zpřesňuje se požadavek na předložení seznamu odborných lektorů pro vzdělávací program, včetně dokladů o odborné způsobilosti lektorů.

Odstavec 3 nově pro lektory stanoví alternativně

- podmínku vysokoškolského vzdělání (nejméně v bakalářském studijním programu); není přitom vyžadováno, aby obor vysokoškolského vzdělání korespondoval se zaměřením vzdělávacího programu + předchozí odborné praxe lektora v délce nejméně 3 let, přičemž praxe musí mít vztah k obsahu vzdělávacího programu, nebo
- podmínku předchozí odborné praxe lektora v délce nejméně 6 let, přičemž praxe musí mít vztah k obsahu vzdělávacího programu.

K bodům 37 a 38 - § 31 odst. 5

S ohledem na vymezení podmínek, za nichž Ministerstvo vnitra akreditaci neudělí, v odstavci 6 (nově odstavci 5) se pro nadbytečnost vypouští (stávající) odstavec 5. Jde o legislativně-technickou změnu.

Doplňují se důvody pro neudělení akreditace. V návaznosti na stanovení nových požadavků na odborné lektory pro vzdělávací programy se stanoví, že důvodem pro neudělení akreditace je nesplnění těchto podmínek. Doplnuje se rovněž výslovné uvedení důvodu pro neudělení akreditace spočívajícího v tom, že vzdělávací program nesplňuje požadavky, které pro příslušný druh prohlubování kvalifikace (tedy pro vstupní vzdělávání, průběžné vzdělávání, přípravu a ověření zvláštní odborné způsobilosti a vzdělávání vedoucích úředníků) zákon o úřednících stanoví. Splnění obsahových požadavků na vzdělávací program posuzuje akreditační komise.

Z legislativně-technických důvodů je změna v (novém) odstavci 5 provedena formou nového znění celého ustanovení.

K bodům 39 a 40- § 33

Ruší se možnost uznání rovnocennosti vzdělání pro povinnost účastnit se vstupního vzdělávání. V případě vstupního vzdělávání se jedná o základní minimum informací a dovedností, které je standardem pro výkon práce úředníka. Zahrnuje znalosti základů veřejné správy, zvláště obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy a územního samosprávného celku, základy veřejného práva, veřejných financí, evropského správního práva, práv a povinností a pravidel etiky úředníka, základní dovednosti a návyky potřebné pro výkon správních činností, znalosti základů užívání informačních technologií, základní komunikační, organizační a další dovednosti vztahující se k jeho pracovnímu zařazení. Je důvodné, aby uvedené minimum skutečně absolvoval každý nový úředník. Vstupní vzdělávání

se nemusí opětovně absolvovat v případě změny zaměstnavatele – územního samosprávného celku.

Navrhovaná změna si vyžádá změnu vyhlášky č. 304/2012 Sb., o uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků.

Právní úprava rovnocennosti vzdělání ve vztahu k úřednické zkoušce podle zákona o státní službě se na základě závěrů z „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ doplňuje o zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu (vyhlášky), kterým bude možné stanovit rovnocennost zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby podle zákona o státní službě ve vztahu ke zvláštní části zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka k výkonu konkrétní správní činnosti. Ze strany zákona o státní službě již stávající právní úprava uznání rovnocennosti zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti umožňuje – viz § 36 odst. 4 zákona o státní službě a nařízení vlády č. 136/2015 Sb., o rovnocennosti některých zkoušek a odborných kvalifikací zvláštní části úřednické zkoušky.

K bodu 41 - § 34 odst. 1

Podle stávající právní úpravy může žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podat jak samotný úředník, o jehož vzdělání jde, tak územní samosprávný celek, jehož je úředník zaměstnancem. V případě, že žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podá územní samosprávný celek, je vždy vedlejším účastníkem řízení i samotný úředník. Je tak vedeno řízení s více účastníky, což řízení prodlužuje a zatěžuje nejen samotné účastníky, ale i Ministerstvo vnitra jako správní orgán. V praxi se opakovaně stává, že žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podá jak úředník, tak územní samosprávný celek, aniž by jeden věděl o žádosti druhého. Vzhledem k tomu, že povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost má úředník, a tedy on samotný je v případě, že má vzdělání, které lze uznat jako rovnocenné, povinen toto prokázat, navrhuje se ponechat aktivní legitimaci k podání žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání pouze úředníkovi.

Dále se upřesňuje, že rovnocennost vzdělávání absolvovaného ve formě kurzu lze uplatnit pouze v případě vzdělávání vedoucího úředníka podle § 27. V aplikační praxi Ministerstva vnitra je vyřizováno značné množství žádostí o uznání rovnocennosti vzdělání u úředníků, kteří absolvovali různé vzdělávací kurzy. Přitom povaha prohlubování kvalifikace (právě s výjimkou vzdělávání vedoucích úředníků, kde může být s ohledem na specifickou oblast vzdělávání případné absolvování vzdělávacího kurzu v konkrétních případech dostatečné) neodpovídá tomu, aby za rovnocenné vzdělání bylo uznáno absolvování běžného vzdělávacího kurzu.

Stanoví se, že není možné uznat rovnocennost vzdělání pro vstupní vzdělávání. K tomu viz důvodovou zprávu k bodům 39 a 40 (§ 33).

K bodu 42 - § 34 odst. 4

Jde o legislativně-technickou úpravu. Vypouští se nadbytečná deklarace subsidiárního použití správního řádu.

K bodu 43 - § 35 odst. 1 písm. m)

Jde o legislativně-technickou úpravu – vypuštění nenormativního odkazu na ustanovení dotčené novelizací.

K bodu 44 - § 38

V návaznosti na vypuštění stávající povinnosti vzdělávací instituce, které byla odňata akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu, zajistit úředníkům

možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci (viz důvodovou zprávu k bodům 21, 22 a 23 - § 29) se vypouští na tuto povinnost navazující přestupek vzdělávací instituce.

Nově navrhované skutkové podstaty přestupků cílí na fyzické a právnické osoby, které nemají akreditaci a přesto své služby jako akreditované nabízí (vydávají se za akreditované vzdělávací instituce, resp. za akreditované vzdělávací instituce s akreditovaným vzdělávacím programem) a na vzdělávací instituce, které sice mají akreditaci, ale vzdělávací program uskutečňují v rozporu s touto akreditací. Zakotvení nových skutkových podstat přestupků je nezbytným a efektivním nástrojem k zajištění řádného poskytování vzdělávání úředníků pouze akreditovanými vzdělávacími institucemi formou akreditovaných vzdělávacích programů.

Stanovené pokuty se jeví jako dostatečně vysoké (způsobilé odrazovat od protiprávního jednání), přičemž jejich horní hranice zároveň není nepřiměřeně vysoká. Typově se rozlišuje mezi méně závažným porušením zákona, kdy fyzická nebo právnická osoba nabízí nebo uskutečňuje vzdělávací program jako akreditovaný, ačkoliv jej akreditovaný nemá, případně uskutečňuje akreditovaný vzdělávací program v rozporu s platnou akreditací, a závažnějším porušením zákona, kdy fyzická nebo právnická osoba vydá osvědčení o absolvování vzdělávacího programu bez platné akreditace, resp. kdy se vydává za akreditovanou vzdělávací instituci, ačkoliv jí není.

Působnost k projednávání přestupků se svěčuje Ministerstvu vnitra.

K bodům 45 a 46 - § 39

Ministerstvo vnitra se každoročně potýká s neplněním povinnosti vzdělávacích institucí vypracovat a zaslat ministerstvu písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném podle tohoto zákona v uplynulém kalendářním roce (za poslední 3 roky podíl vzdělávacích institucí, které tuto povinnost neplní, osciluje mezi 20 a 40 %, což je na úkor vypovídající hodnoty výroční zprávy o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků zveřejňované každoročně Ministerstvem vnitra, ale především na úkor nezbytné zpětné vazby o situaci v této oblasti). S ohledem na absenci sankce za nesplnění této povinnosti ve stávající právní úpravě je vynucení splnění povinnosti obtížné. Navrhuje se tedy stanovit sankci v podobě odnětí akreditace, pokud vzdělávací instituce předmětnou povinnost nesplní, a to ani přes výzvu a poskytnutí dodatečné přiměřené lhůty k jejímu splnění.

Současně se lhůta pro zaslání zprávy vzdělávací institucí ministerstvu zkracuje z 31. května na 31. března kalendářního roku. Důvodem je, aby i s ohledem na dobu zpracování výsledné výroční zprávy Ministerstvem vnitra byla výroční zpráva zveřejněna nejpozději do poloviny roku následujícího po kalendářním roce, za který je výroční zpráva vypracována.

K bodu 47 - § 41

Z praktických důvodů se zrušuje stanovení horní hranice náhrady ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise u členů komisí, kteří nejsou v pracovním poměru ani v poměru obdobném pracovnímu poměru. Stávající horní hranice již neodpovídají aktuálním mzdovým a platovým poměrům a z poznatků z praxe (i v rámci meziresortního připomínkového řízení) vyplynulo, že horní hranici náhrady ušlého výdělku není třeba na úrovni zákona upravovat.

Rovněž z praktických důvodů se upravuje stanovení osoby, která určuje způsob dopravy člena komise pro účely náhrady jízdních výdajů. Navrhuje se, aby způsob dopravy určoval ten, kdo členy komise jmenoval (územní samosprávný celek nebo Ministerstvo vnitra), neboť určování způsobu dopravy předsedou komise je nelogické a v praxi působí zbytečné komplikace.

Dále se upravuje povinnost vyplácet náhrady jízdních výdajů a náhrady ušlého výdělku členům jednotlivých komisí. V případě zkušební komise a akreditační komise bude náhrady vyplácet Ministerstvo vnitra, v případě výběrové komise příslušný územní samosprávný celek. Změna napravuje zcela nelogickou stávající právní úpravu, podle které by náhrady i za jednání výběrových komisí při výběrových řízeních jednotlivých územních samosprávných celků mělo proplácet Ministerstvo vnitra.

K bodu 48 - § 42

V návaznosti na nové ustanovení § 33 odst. 2 se upravuje nové zmocňovací ustanovení, na jehož základě může Ministerstvo vnitra vydat vyhlášku, kterou stanoví rovnocennost zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby podle zákona o státní službě ve vztahu ke zvláštní části zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka k výkonu konkrétní správní činnosti. K tomu viz též důvodovou zprávu k bodům 42, 43 a 44 (§ 33).

K čl. II

Přechodná ustanovení

Přechodné ustanovení zmírňuje dopady nového ustanovení § 30 odst. 6, podle kterého nemá-li vzdělávací instituce po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby akreditace této vzdělávací instituce. Vzdělávacím institucím je v souvislosti s předmětnou změnou právní úpravy poskytnuta shodná doba (6 měsíců) ke zjednání nápravy, přičemž počátek běhu doby se pojí s okamžikem účinnosti novely.

Nová právní úprava povinnosti vzdělávací instituce vypracovat a zaslat Ministerstvu vnitra písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném v uplynulém kalendářním roce se použije až pro zprávu vzdělávací instituce vypracovanou za kalendářní rok, v němž novela nabyla účinnosti.

Splnění nových podmínek vztahujících se k požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program se bude vyžadovat až v řízeních o udělení akreditace vzdělávacího programu nebo obnovení akreditace vzdělávacího programu zahájených po nabytí účinnosti novely. V již zahájených řízeních, ani pro vzdělávací programy, kterým již byla akreditace udělena, se doložení splnění tohoto požadavku vyžadovat nebude.

K čl. III.

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

K bodům 1 a 2

V ustanovení § 49a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SPOD“), které upravuje požadavky odborné způsobilosti pro poskytování sociálně-právní ochrany dětí pověřenými fyzickými a právníckými osobami, se v odstavci 2 pro nadbytečnost zrušuje písmeno c). Uvedené ustanovení, které je v zákoně zakotveno s účinností od 1. 6. 2006, umožňuje splnit podmínky odborné způsobilosti pro účely poskytování sociálně-právní ochrany pověřenými osobami těm osobám, které získaly osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti na úseku sociálně-právní ochrany podle zákona o úřednících územních samosprávných celků, a praxi v trvání nejméně 1 roku. V době jeho schválení mělo citované ustanovení zákona o SPOD opodstatnění vzhledem k tomu, že zaměstnanci orgánů sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), kteří se posléze rozhodli vykonávat sociálně-právní ochranu pro pověřenou osobu, nemuseli dříve pro výkon práce na OSPOD vykazovat vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání. Proto se u nich pro potřeby jejich činnosti u fyzické či právnícké osoby pověřené k výkonu sociálně-

právní ochrany akceptovalo jako doklad jejich odborné způsobilosti osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.

V současné době již na základě § 110 odst. 4 ve spojení s § 1 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, platí, že sociální pracovníci vykonávající činnosti v sociálně-právní ochraně dětí musí disponovat odbornou způsobilostí pro výkon povolání sociálního pracovníka, která spočívá v dosažení vyššího odborného nebo vysokoškolského vzdělání ve vymezených vzdělávacích a studijních programech. Z toho vyplývá, že pokud by se na poskytování sociálně-právní ochrany pověřenou osobou přímo podílel bývalý zaměstnanec OSPOD, který získal osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o úřednících územních samosprávných celků, bude tento zaměstnanec vždy splňovat podmínky § 49a již na základě dosaženého vysokoškolského nebo vyššího odborného vzdělávání, tj. podle § 49a odst. 2 písm. a), b) zákona o SPOD.

K bodu 3

Orgány sociálně-právní ochrany dětí mají povinnost řídit se na základě § 9a odst. 3 zákona o SPOD standardy kvality sociálně-právní ochrany. Soustava standardů, jimiž jsou povinni se řídit, je vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 473/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Její součástí je kritérium 5a) standardů kvality sociálně-právní ochrany, na základě něhož by měl každý zaměstnanec OSPOD splňovat kromě kvalifikačních předpokladů k výkonu povolání sociálního pracovníka podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), také podmínku zvláštní odborné způsobilosti na úseku sociálně-právní ochrany. V návaznosti na to je OSPOD povinen i v souladu s požadavkem kritéria 5c) přihlásit nového zaměstnance zařazeného v tomto orgánu ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti ve lhůtách stanovených právními předpisy. Tato kritéria jsou závazná pro obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady.

Výše citovaná úprava závazných standardů kvality týkající se zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců OSPOD vyžaduje, aby každý nový zaměstnanec zařazený k výkonu správních činností při sociálně-právní ochraně byl ve lhůtách stanovených zákonem o úřednících územních samosprávných celků přihlášen k vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti, s výjimkou zaměstnanců, kteří tuto zkoušku již v minulosti úspěšně složili (tj. před 1. 1. 2015, než nabylo účinnosti ustanovení § 9a odst. 3 zákona o SPOD). Standardy kvality sociálně-právní ochrany tudíž nepředpokládají, že by bylo možné zvláštní odbornou způsobilost zaměstnance OSPOD ověřit jiným způsobem než vykonáním zkoušky zvláštní odborné způsobilosti. Zákon o úřednících územních samosprávných celků však obecně umožňuje, aby na žádost úředníka územního samosprávného celku bylo Ministerstvem vnitra vydáno osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání, na základě kterého nemusí být zvláštní odborná způsobilost úředníka ověřena zkouškou, jestliže žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělání získaného úředníkem jsou rovnocenné přípravě ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti a ověření zvláštní odborné způsobilosti zkouškou.

Stávající nesoulad mezi úpravou požadavků na zvláštní odbornou způsobilost zaměstnanců OSPOD v prováděcí vyhlášce k zákonu o sociálně-právní ochraně dětí a obecnou úpravou v zákoně o úřednících územních samosprávných celků se navrhuje vyřešit tím, že přímo v zákoně o SPOD bude vyloučeno použití úpravy o uznávání rovnocennosti vzdělání podle zákona o úřednících územních samosprávných celků [obdobně jako je tomu např. v úpravě kvalifikačních požadavků pro úředníky vykonávající územně plánovací činnost v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Tento krok je v zájmu zajištění odpovídající kvality výkonu sociálně-právní ochrany a ochrany práv ohrožených dětí, kterým je tato ochrana zajišťována, kdy je skutečně nezbytné ověřit, zda

sociální pracovníci OSPOD disponují odpovídajícími znalostmi pro výkon této vysoce náročné agendy.

K čl. IV

Změna zákona o správních poplatcích

Přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, žádosti o obnovení akreditace vzdělávací instituce, žádosti o akreditaci vzdělávacího programu a žádosti o obnovení akreditace vzdělávacího programu se navrhuje podmínit zaplacením správního poplatku.

Jelikož podání žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu není podle stávající právní úpravy zatíženo správním poplatkem, nemotivuje tato situace vzdělávací instituce žádat pouze o akreditaci takových vzdělávacích programů, které mají zájem skutečně realizovat. Ministerstvo vnitra ve své akreditační praxi řeší množství případů, kdy jsou akreditovány vzdělávací programy, k jejichž realizaci následně nedochází. Z povinných zpráv akreditovaných vzdělávacích institucí o poskytnutém vzdělávání za rok 2017 vyplývá, že v roce 2017 akreditované vzdělávací instituce vůbec nerealizovaly celkem 2.864 akreditovaných vzdělávacích programů (navíc zprávu podalo jen 69,8 % všech akreditovaných vzdělávacích institucí), přičemž rekordní počet nerealizovaných akreditovaných vzdělávacích programů u jedné akreditované vzdělávací instituce byl 385. Zavedení správního poplatku tak bude mít v tomto směru motivační efekt.

Navrhovaná výše správního poplatku není pro žadatele nepřiměřeně zatěžující a odpovídá náročnosti správního řízení o udělení akreditace, které zahrnuje mimo jiné i posouzení žádosti akreditační komisí.

Navrhuje se osvobození od poplatku v případě příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem vnitra - Institutu pro veřejnou správu Praha, a to s ohledem na to, že úhrada správního poplatku by v tomto případě představovala pouze finanční transakci v rámci státního rozpočtu. Osvobozeny od poplatku jsou také územní samosprávné celky, s ohledem na skutečnost, že v tomto případě by stanovení poplatkové povinnosti postrádalo svůj motivační aspekt.

K čl. V

Změna zákona o sociálních službách

Zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu obce s rozšířenou působností a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu jako sociální pracovníci vykonávající sociální práci v rámci přenesené působnosti podle § 92 a § 93 zákona o sociálních službách jsou povinni splnit další vzdělávání podle § 111 odst. 1 zákona o sociálních službách v rozsahu nejméně 24 hodin za kalendářní rok, kterým si upevňují, obnovují a doplňují kvalifikaci. Jednou z forem dalšího vzdělávání sociálních pracovníků obecních a krajských úřadů je podle § 111 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách účast v kurzech pro sociální pracovníky s programem akreditovaným Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Pokud jsou tito zaměstnanci zařazení v úřadech jako úředníci územních samosprávných celků, vztahuje se na ně také povinnost stanovená zákonem o úřednících územních samosprávných celků prohlubovat si kvalifikaci v rozsahu nejméně 18 (nově 9) pracovních dnů po dobu následujících 3 let formou účastí na kurzech akreditovaných Ministerstvem vnitra. Tímto jsou kladeny vysoké nároky na územní samosprávné celky při zajištění všech právními předpisy požadovaných forem průběžného vzdělávání těchto zaměstnanců. S ohledem na charakter pracovních činností sociálních pracovníků, které vymezuje § 109 zákona o sociálních službách, by přitom mělo být dostatečné pro účely aktualizací, specializačních

a prohlubujícího vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, pokud by sociální pracovníci toto vzdělávání splnili formou účasti na kurzech pro sociální pracovníky akreditovaných Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Z výše uvedených důvodů se navrhuje zakotvit v zákoně o sociálních službách nové ustanovení § 111 odst. 9, na základě něhož se považuje další vzdělávání sociálních pracovníků podle § 111 odst. 2 písm. b) za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle § 20 zákona o úřednících územních samosprávných celků.

Tato změna přinese finanční úsporu územním samosprávným celkům, sníží časovou náročnost dalšího vzdělávání sociálních pracovníků, kteří tak budou mít více času na přímou práci s osobami v nepříznivé sociální situaci, a sníží rovněž administrativní zátěž spojenou s vyhledáváním a zajišťováním vhodných kurzů.

K čl. VI

Účinnost

Nabytí účinnosti zákona se navrhuje dnem 1. července 2020. To by mělo znamenat dostatečně dlouhou legisvakanci dobu k seznámení adresátů s novou právní úpravou.

V Praze dne 30. října 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

1. místopředseda vlády a ministr vnitra:

Jan Hamáček v.r.

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE

SHRnutí ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo vnitra odbor veřejné správy, dozoru a kontroly	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 1. července 2020
Implementace práva EU: Ano	
2. Cíl návrhu zákona	
Mezi hlavní cíle návrhu zákona patří: <ul style="list-style-type: none">- zkvalitnění průběžného vzdělávání vypuštěním tzv. soft skills z průběžného vzdělávání- umožnění získání zvláštní odborné způsobilosti i pro jiné osoby než úředníky- zjednodušení procesu při obnově akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacího programu- zavedení správního poplatku za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu- zavedení přestupků postihující fyzické a právnické osoby, které se vydávají za akreditované vzdělávací instituce	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ano	
Navrhovaná novelizace nepředpokládá zásadní hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet. Předpokládá se minimální nárůst počtu nových systemizovaných míst státních zaměstnanců (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti Ministerstva vnitra). Zároveň lze, z důvodu úpravy kontrolních kompetencí a možnosti udělování sankcí v rámci správních řízení a hlavně s ohledem na zavedení správních poplatků za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, počítat s navýšením příjmové strany rozpočtu, a to včetně pokrytí nákladů na nové systemizované místo.	
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne	
3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano	
Navrhovaná novelizace předpokládá ekonomické dopady na vzdělávací instituce, kdy vzdělávacím institucím vzniknou náklady na úhradu správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce resp. vzdělávacího programu, avšak v marginální výši oproti příjmům z realizovaného vzdělávacího programu (správní poplatek za akreditaci od 1.000 Kč do 3.000 Kč oproti příjmu ze vzdělávací akce v desítkách tisíc korun). Navíc je stanovení povinnosti uhradit správní poplatek částečně vyváženo zrušením povinnosti žadatele o akreditaci vzdělávacího programu předložit k žádosti nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu.	

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ano
Navrhovaná novelizace nepředpokládá zásadní hospodářský a finanční dopad do rozpočtů územních samosprávných celků, neboť se zakotvuje jejich osvobození od nově zavedených správních poplatků za akreditaci a obnovení vzdělávací instituce a vzdělávacích programů. Naopak lze předpokládat nemalou úsporu na výdajové straně rozpočtu územních samosprávných celků snížením povinného rozsahu průběžného vzdělávání z 18 na 9 pracovních dnů během 3 let. Další úsporu přinese nově zavedené ustanovení o vzdělávání sociálních pracovníků, kdy účast v kurzech s akreditovaným programem podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, bude považováno za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle zákona o úřednících. Úředníci se tak nebudou muset vedle zákona o sociálních službách duplicitně vzdělávat i podle zákona o úřednících v rámci výkonu stejné správní činnosti v oblasti sociální služeb, resp. sociálně-právní ochrany dětí.
3.5 Sociální dopady: Ne
3.6 Dopady na spotřebitele: Ne
3.7 Dopady na životní prostředí: Ne
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne
3.10 Korupční rizika: Ne
3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

1.2 Definice problému

1.2.1 Průběžné vzdělávání úředníků

Obsah průběžného vzdělávání úředníků upravuje § 20 odst. 1 zákona o úřednících územních samosprávných celků: *Průběžné vzdělávání zahrnuje prohlubující, aktualizací a specializační vzdělávání úředníků zaměřené na výkon správních činností v územním samosprávném celku, včetně získávání a prohlubování jazykových znalostí.* Průběžné vzdělávání úředníků přitom probíhá prostřednictvím Ministerstvem vnitra akreditovaných vzdělávacích programů. Stávající úprava průběžného vzdělávání počítá se vzděláváním zaměřeným na výkon správních činností, tedy mělo by se jednat o prohlubování odborných znalostí.

V rámci podaných žádostí k akreditaci vzdělávacích programů je však každoročně téměř třetina žádostí zaměřena obecně na tzv. soft skills (měkké dovednosti). Dochází k situaci, kdy se Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení musí zabývat žádostmi o akreditaci vzdělávacích

programů typu „Moderní asistentka“, „Jak řídit porady“, „Neverbální komunikace“, „Sebepoznání“ apod., které mají k výkonu správních činností vztah pouze nepřímý. Navíc patřičnou mírou osobnostních dovedností by měl úředník disponovat již díky absolvovanému formálnímu vzdělávání, a i když bude územní samosprávný celek v jednotlivých případech detekovat potřebu prohlubování osobnostních dovedností úředníka, stále lze takové vzdělávání realizovat v rámci § 227 a násl. zákoníku práce.

1.2.2 Zvláštní odborná způsobilost pro jiné osoby než úředníky

Získávání zvláštní odborné způsobilosti upravuje § 21 zákona o úřednících územních samosprávných celků. Její získání je uloženo, resp. umožněno pouze úředníkům. Nicméně v praxi nastávají situace, např. v případě malých obcí, ve kterých obecní úřady nejsou dostatečně personálně obsazeny úředníky a na výkonu správních činností se podílejí i jiné osoby - často starosta (místostarosta). Smyslem právní úpravy je, aby stanovené správní činnosti vykonával ten, kdo prokázal zvláštní odbornou způsobilost. Stávající právní úprava však i v případě, že by jiná osoba než úředník měla o získání zvláštní odborné způsobilosti zájem, této osobě získání zvláštní odborné způsobilosti neumožňuje.

1.2.3 Obnova akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

O obnově akreditace výslovně hovoří § 29 odst. 2 zákona o úřednících územních samosprávných celků: *Akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se uděluje na dobu 3 let. Před uplynutím lhůty podle věty první může držitel akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu požádat o její obnovení.* Zákon o úřednících územních samosprávných celků nicméně neupravuje zvláštní postup v případě obnovy akreditace, a proto se postupuje stejně jako v případě žádosti o „novou“ akreditaci.

Při udělování akreditací je poradním orgánem Ministerstva vnitra akreditační komise (§ 32 odst. 1 zákona o úřednících územních samosprávných celků). Akreditační komise přitom posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro udělení akreditace, a k tomu zpracovává v souladu s § 32 odst. 2 zákona o úřednících územních samosprávných celků stanovisko. V případě obnovy akreditací vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, která neobsahuje významné změny, se takový postup jeví zbytečně zatěžujícím - s ohledem na množství Ministerstvem vnitra vyřizovaných žádostí: za rok 2017 bylo vyřizováno celkem 682 žádostí o obnovu akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů; v roce 2018 to bylo 615 žádostí.

1.2.4 Zavedení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu

Stávající úprava zákona o úřednících územních samosprávných celků nespojuje s podáním žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu správní poplatek. Jelikož podání žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu není zatíženo správním poplatkem, nemotivuje tato situace vzdělávací instituce žádat pouze o akreditaci takových vzdělávacích programů, které mají zájem skutečně realizovat. Ministerstvo vnitra ve své akreditační praxi řeší množství případů, kdy jsou akreditovány vzdělávací programy, k jejichž realizaci následně nedochází.

Z povinných zpráv akreditovaných vzdělávacích institucí o poskytnutém vzdělávání za rok 2017 vyplývá, že v roce 2017 akreditované vzdělávací instituce vůbec nerealizovaly celkem 2.864 akreditovaných vzdělávacích programů (navíc zprávu podalo jen 69,8 % všech

akreditovaných vzdělávacích institucí), přičemž rekordní počet nerealizovaných akreditovaných vzdělávacích programů u jedné akreditované vzdělávací instituce byl 385.

Zavedení správního poplatku by tedy mělo mít motivační efekt.

1.2.5 Přestupky

Zákon o úřednících územních samosprávných celků ve svém § 38 počítá pouze s jediným přestupkem, kterého se dopustí vzdělávací instituce, pokud nesplní povinnost podle § 29 odst. 5 zákona o úřednících územních samosprávných celků: *V případě, že ministerstvo odejme akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu, je povinností vzdělávací instituce, které byla akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu odňata, zajistit úředníkům možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci. Pro splnění této povinnosti stanoví ministerstvo přiměřenou lhůtu.* Zákonem stanovená sankce (§ 38 odst. 2 zákona o úřednících územních samosprávných celků) za porušení této povinnosti se jeví jako velice přísná, neboť vzdělávací instituce nemá možnost, jak delegovat své kurzy na jinou vzdělávací instituci.

Stávající úprava přestupků navíc nereflektuje potřeby vycházející z praxe, jelikož upravuje jediný případ, kdy se vzdělávací instituce dopustí přestupku. Nejsou řešeny situace, se kterými se Ministerstvo vnitra ve své praxi potýká. Jde o případy, kdy vzdělávací instituce vystupuje jako akreditovaná, resp. nabízí akreditované vzdělávací programy, ačkoli platnou akreditaci nemá.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Popis stávajícího platného stavu byl proveden v kapitolách 1.2.1 až 1.2.5 v souvislosti s nastíněním problémů, které je nutné novelizací vyřešit.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou vzdělávací instituce, územní samosprávné celky (obce a kraje), úředníci územních samosprávných celků a ústřední orgány státní správy.

1.5 Popis cílového stavu

Cílový stav vychází ze shora popsaného právního stavu a jeho nedostatků. Cílem návrhu je:

- a) zkvalitnění výkonu veřejné správy v rámci jednotlivých správních činností, a to úpravou průběžného vzdělávání úředníků, která by byla více zaměřená na odborné znalosti;
- b) umožnění získání zvláštní odborné způsobilosti pro jiné osoby než úředníky;
- c) zjednodušení podmínek pro obnovu akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů v případech, kdy nedochází k podstatným změnám v obsahu nebo rozsahu vzdělávacího programu;
- d) zavedení správních poplatků za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu;
- e) nová úprava přestupků zaměřená na subjekty, které se vydávají za akreditované vzdělávací instituce s akreditovaným vzdělávacím programem, ačkoli platnou akreditaci nemají.

1.6 Zhodnocení rizika

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl zkvalitnění odborného vzdělávání úředníků. Dalším stěžejním bodem je zjednodušení procesu vyřizování žádostí o obnovu akreditace vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, které neobsahují podstatné změny. Zavedením správních poplatků za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu by se mělo zamezit podávání žádostí o akreditaci vzdělávacích programů, na jejichž realizaci vzdělávací instituce objektivně nemají zájem.

Jestliže by nedošlo k přijetí navrhovaných úprav, zůstala by významná část žádostí o akreditaci vzdělávacích programů zaměřená na tzv. soft skills (měkké dovednosti), ačkoli primárním účelem systému akreditovaného vzdělávání úředníků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků je prohlubování znalostí v oblasti výkonu správních činností, tedy hlavně v odborné rovině. Dále by tak trvalo v těchto případech nadbytečné zatěžování Ministerstva vnitra jako správního orgánu jak v I., tak i II. stupni řízení (rozhodování o rozkladu proti zamítavému rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze strany ministra vnitra).

Nezavedení správních poplatků by znamenalo zachování stávající situace, kdy Ministerstvo vnitra řeší akreditace vzdělávacích programů, k jejichž realizaci v praxi následně nedochází. Trvalo by zatížení Ministerstva vnitra vyřizováním žádostí o akreditaci vzdělávacích programů, k jejichž realizaci následně nedochází. Zavedení správního poplatku má motivační efekt. Vzdělávací instituce bude žádat o akreditaci pouze těch akreditačních programů, které má zájem skutečně realizovat.

Bez zjednodušení podmínek pro obnovu akreditace by i v případě obnovy akreditací bez evidentních změn, musely veškeré žádosti procházet plným akreditačním procesem (včetně schvalování akreditační komisí). Trvalo by riziko přetížení akreditační komise při vyřizování žádostí o akreditaci, resp. správní řízení by bylo zbytečně protahováno.

Dalším rizikem při nepřijetí navrhované úpravy v oblasti přestupků by byla přetrvávající situace, kdy nelze postihnout subjekt, který se vydává za akreditovanou vzdělávací instituci s akreditovaným vzdělávacím programem, ačkoli platnou akreditací nedisponuje.

2. Návrh variant řešení

2.1 Průběžné vzdělávání úředníků

1. Zachování stávajícího právního stavu.
2. Zpřesnění definice průběžného vzdělávání.

2.2 Zvláštní odborná způsobilost pro jiné osoby než úředníky

1. Zachování stávajícího právního stavu.
2. Zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro jiné osoby než úředníky.
3. Zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti jen pro volené zástupce územních samosprávných celků.

2.3 Obnova akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. Zachování stávajícího právního stavu.
2. Zjednodušení procesu při obnově akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacího programu bez významných změn.

2.4 Zavedení správního poplatku za podání žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. Zachování stávajícího právního stavu.
2. Přijetí žádosti o akreditaci je podmíněno zaplacením správního poplatku.

2.5 Přestupky

1. Zachování stávajícího právního stavu.
2. Zavedení nových přestupků.
3. Zrušení stávajícího přestupku a nezavedení nových přestupků

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Zkoumanými náklady jsou finanční dopady na veřejné rozpočty (územních samosprávných celků) a dále ekonomické dopady na straně akreditovaných vzdělávacích institucí podle zákona o úřednících územních samosprávných celků. Přínosy uvažovaných změn jsou pak především v podobě jednak zkvalitnění výkonu veřejné správy v rámci jednotlivých správních činností, jednak menšího administrativního zatížení Ministerstva vnitra při vyřizování žádostí o akreditaci, resp. uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků (každý rok více než 4 000 žádostí).

3.2 Náklady

Z hlediska hodnocení dopadů navrhovaných řešení je provedená analýza spíše kvalitativní než kvantitativní, tj. zaměřuje se zejména na posouzení mimopeněžních přínosů a nákladů, avšak na hospodářský efekt lze částečně u některých navrhovaných opatření usuzovat. Jak bylo uvedeno, cílem předloženého návrhu je zkvalitnění výkonu veřejné správy v rámci jednotlivých správních činností, dále zpřístupnění zvláštní odborné způsobilosti širšímu okruhu osob, což povede k jejich větší erudici. Rovněž dojde k zefektivnění a zrychlení Ministerstvem vnitra vedených správních řízení především o akreditaci vzdělávacích programů. Podle názoru předkladatele je **předpokládán finanční dopad na veřejné rozpočty** níže popsanych institutů kladný (územní samosprávné celky i státní rozpočet).

Ačkoliv se předpokládá nárůst počtu nových systemizovaných míst státních zaměstnanců Ministerstva vnitra (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti), tak tyto finanční dopady budou vykompenzovány navýšením příjmové strany rozpočtu z vybraných pokut z rozšířeného portfolia skutkových podstat přestupků (a v návaznosti na zvýšenou kontrolní činnost) a především správních poplatků. Z pohledu ekonomických dopadů na straně akreditovaných vzdělávacích institucí podle zákona o úřednících územních samosprávných celků, se počítá s novými náklady ve formě správních poplatků za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů.

3.3 Přínosy

Mimoeekonomické dopady navrhované právní úpravy se vztahují k jejím základním cílům – zkvalitnění výkonu veřejné správy v rámci jednotlivých správních činností, dále zpřístupnění zvláštní odborné způsobilosti širšímu okruhu osob, což povede k jejich větší erudici. Rovněž dojde k zefektivnění a zrychlení Ministerstvem vnitra vedených správních řízení o akreditaci. Aplikace nové úpravy tak bude mít v těchto ohledech pozitivní dopady.

Předkladatel závěrem konstatuje, že předkládaný návrh zákona nevyvolá žádné dopady v oblasti životního prostředí ani v sociální oblasti. Předložený návrh rovněž nemá dopad na rovnost mužů a žen.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

3.4.1 Hodnotící kritéria

- 1) Zkvalitnění vzdělávání úředníků (tj. i výkonu správních činností)
- 2) Snížení administrativní zátěže (subjektů soukromého resp. veřejného práva)
- 3) Ekonomické dopady

Ad 2.1 Průběžné vzdělávání úředníků

1. V případě nulové varianty, tj. zachování stávající situace, zůstane nadále významná část žádostí o akreditaci vzdělávacích programů zaměřená na tzv. soft skills (měkké dovednosti), ačkoli primárním účelem systému akreditovaného vzdělávání úředníků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků je prohlubování znalostí v oblasti výkonu správních činností, tedy hlavně v odborné rovině. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Dále bude trvat i nadbytečné zatěžování Ministerstva vnitra jako správního orgánu jak v I., tak i II. stupni řízení (rozhodování o rozkladu proti zamítavému rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze strany ministra vnitra). Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany subjektů řízení. Dále bude zachována délka povinného průběžného vzdělávání 18 pracovních dnů po dobu tří let a duplicita vzdělávání úředníků v sociální oblasti. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ani navýšení ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).
2. V případě zpřesnění definice průběžného vzdělávání dojde ke zkvalitnění odborného vzdělávání úředníků resp. většímu zacílení vzdělávacích programů na odbornou erudici úředníků. Co se týče vzdělávání zaměřeného obecně na měkké dovednosti, bude jej možné i nadále absolvovat, ovšem už mimo režim zákona o úřednících územních samosprávných celků, a to podle § 227 a násl. zákoníku práce na základě potřeby územního samosprávného celku. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) tak dojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Dalším přínosem bude částečná eliminace permanentního přetížení Ministerstva vnitra jako správního orgánu při vyřizování žádostí o akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů (předpoklad snížení počtu žádostí řádově ve stovkách ročně, po dostatečném seznámení s novou praxí ze strany vzdělávacích institucí i více). Z pohledu hodnotícího

kritéria ad 2) tak dojde ke snížení administrativní zátěže ze strany subjektů řízení. Změna právní úpravy nepřinese zvýšené náklady územních samosprávných celků na vzdělávání úředníků, neboť zároveň se navrhuje snížení rozsahu povinného vzdělávání úředníků ze současných 18 pracovních dnů po dobu 3 let na 9 pracovních dnů po dobu 3 let, což bude naopak znamenat pro územní samosprávné celky úsporu finančních prostředků na 9 pracovních dnů vzdělávání každého úředníka; bude přitom na územním samosprávném celku, zda takto uspořené prostředky v případě potřeby částečně použije i na vzdělávání úředníků v oblasti měkkých dovedností. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) tak dojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).

Ad 2.2 Zvláštní odborná způsobilost pro jiné osoby než úředníky

1. V případě nulové varianty, tj. zachování stávající situace, nebude i nadále možné, aby jiná osoba než úředník získala zvláštní odbornou způsobilost. Např. v malých obcích, ve kterých obecní úřady nejsou dostatečně personálně obsazeny úředníky a na výkonu správních činností se podílejí i jiné osoby - často starosta (místostarosta), i v případě, že by tyto osoby (které nejsou úředníky) měly na získání zvláštní odborné způsobilosti zájem, nebude jim to i na dále umožněno. Smyslem právní úpravy přitom je, aby stanovené správní činnosti vykonával ten, kdo prokázal zvláštní odbornou způsobilost a je pro výkon správní činnosti dostatečně erudovaný. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) tak nedojde ke zkvalitnění vzdělávání (ne)úředníků, resp. výkonu správní činnosti. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).
2. Zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro jiné osoby bude představovat přínos v podobě rozšíření okruhu osob, které mají přístup k tomuto typu vzdělávání ve veřejné správě. Zakotvení této možnosti bude mít význam zejména ve vztahu ke starostům či místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, či k potenciálním uchazečům o pracovní místo úředníka. Návrh přitom nikterak nerozšiřuje stávající povinnost zvláštní odbornou způsobilost prokázat, ani okruh osob, na něž tato povinnost dopadá, ale rozšíření okruhu osob koncipuje jako umožnění přístupu k tomuto typu vzdělávání pro další osoby. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) tak dojde ke zkvalitnění vzdělávání (ne)úředníků, resp. výkonu správní činnosti. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) dojde ke zmírnění popř. neutralitě ekonomických dopadů především na rozpočty územních samosprávných celků (náklady na volené zástupce pouze u malých obcí, oproti tomu úspora za přijaté uchazeče/úředníky s již absolvovanou zkouškou zvláštní odborné způsobilosti pro všechny územní samosprávné celky).
3. V případě zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti jen pro volené zástupce územních samosprávných celků by tato varianta měla význam pouze ve vztahu ke starostům či místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, neumožnila by však přístup k tomuto typu vzdělávání pro další osoby, zejména potenciální uchazeče o pracovní místo úředníka územního samosprávného celku. Možnost vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti je konkurenční výhodou a motivačním prvkem pro dané uchazeče. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) tak dojde ke zkvalitnění vzdělávání (ne)úředníků (volených zástupců), resp. výkonu správní činnosti. Z pohledu hodnotícího

kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet), resp. lze počítat s dílčím dopadem z pohledu potřebného vzdělávání volených zástupců malých obcí.

Ad 2.3 Obnova akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. V případě nulové varianty bude i nadále pro obnovu akreditace platit nezjednodušený postup, shodný jako v případě žádosti o „novou“ akreditaci, tedy postup zbytečně zatěžující jak Ministerstvo vnitra jako správní orgán, tak i akreditační komisi jako poradní orgán. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).
2. V případě zjednodušení procesu při obnově akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacího programu bez významných změn bude přínosem především zjednodušení a zrychlení správního řízení o udělení (obnovení) akreditace, větší právní jistota v rámci postupu při obnovení akreditace a dále i částečná eliminace permanentního přetížení Ministerstva vnitra jako správního orgánu při vyřizování žádostí o (obnovu) akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) dojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) dojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (státní rozpočet), a to z pohledu nákladů na vedení správního řízení a činnost Akreditační komise MV.

Ad 2.4 Zavedení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. V případě nulové varianty bude i nadále udělení akreditace vzdělávacím institucím poskytujícím vzdělávání úředníků bezplatné. Bude setrvávat stav, kdy vzdělávací instituce co nejvíce rozšiřují portfolio akreditovaných vzdělávacích programů, přičemž většinu akreditovaných vzdělávacích programů během tříleté platnosti akreditace vůbec nerealizují. To jednak nepřináší vyšší kvalitu vzdělávání úředníků, ale hlavně enormně zatěžuje jak Ministerstvo vnitra, tak akreditační komisi. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).
2. Podmínění přijetí žádosti o akreditaci zaplacením správního poplatku by mělo mít pro vzdělávací instituce motivační efekt. Největším přínosem zavedení správních poplatků za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu bude zamezení podávání žádostí o akreditaci vzdělávacích programů, na jejichž realizaci vzdělávací instituce objektivně nemají dopředu zájem. To bude znamenat především razantní snížení enormního zatížení Ministerstva vnitra, resp. akreditační komise.

Pro představu, za rok vyřídí Ministerstvo vnitra v průměru cca 2.000 akreditací, tzn., že počet nerealizovaných akreditovaných vzdělávacích programů (z povinných zpráv akreditovaných vzdělávacích institucí o poskytnutém vzdělávání za rok 2017 vyplývá, že

v roce 2017 akreditované vzdělávací instituce vůbec nerealizovaly celkem 2.864 akreditovaných vzdělávacích programů, přičemž rekordní počet nerealizovaných akreditovaných vzdělávacích programů u jedné akreditované vzdělávací instituce byl 385) pokryje proces udělování akreditací téměř za rok a půl. Dalším přínosem je pokrytí nákladů spojených s akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Komplexní problematiku akreditací (vedení správního řízení, metodická a právní pomoc, konference, zajištění činnosti akreditační komise) zajišťují minimálně 3 zaměstnanci Ministerstva vnitra, kdy náklady na jednoho zaměstnance činí cca 49.000,- Kč měsíčně (13. PT podle nařízení vlády č. 304/2014 Sb., ve „středním“ 6. platovém stupni, tj. 31 860 Kč a s osobním ohodnocením ve výši 5.000 Kč a s navýšením o 1/3 s ohledem na povinné platby za zaměstnance), což dohromady za 3 zaměstnance a rok činí částku 1.764.000,- Kč; s náklady např. na technické a kancelářské vybavení, jde o částku cca 2.000.000,- Kč ročně. K tomu je třeba připočítat náklady na odměny členů akreditační komise v roční výši celkem 200.000,- Kč. Hrubým odhadem s ohledem výše uvedené, kdy při zavedení správního poplatku lze předpokládat nerealizování akreditace výše uvedeného počtu 2.864 akreditovaných vzdělávacích programů s tříletou platností akreditace, a s ohledem na skutečnost, že v průměru za rok dojde cca 2.000 žádostí o akreditaci (tj. cca 6.000 za tři roky), tak i v případě odečtu nerealizovaných kursů a 30 % obnov ročně, bude moci být na správních poplatcích teoreticky vybráno okolo 2.000.000,- Kč ročně, což by z větší části pokrylo výše uvedené náklady na akreditační komisi a 3 zaměstnance Ministerstva vnitra vyřizující akreditace ve správním řízení, resp. náklady spojené s prováděním kontroly vzdělávacích institucí a rozšířenou oblastí správního trestání v rámci akreditací (viz ad 2.5 níže).

Územní samosprávné celky jsou od správních poplatků osvobozeny.

Zavedení správních poplatků bude znamenat výdaje pro žadatele v podobě vzdělávacích institucí jako subjektů soukromého práva, avšak v marginální výši oproti příjmům z realizovaného vzdělávacího programu s ohledem na správní poplatek za akreditaci od 1.000 Kč do 3.000 Kč. Pokud budeme vycházet z průzkumu trhu, kdy nejvíce se nabízejí semináře cca za 2.500 Kč bez DPH (Polygon – Novotného lávka, Aliaves, atd.), při účasti v průměru maximálně 30 osob to dělá celkem 75.000 Kč s tím, že je třeba odečíst náklady na pronájem učebny a techniku cca 10.000 Kč, dále lektora cca 15.000 Kč (nepočítaje vlastní personál), jsme u položky příjmu na částce cca 50.000 Kč. Naopak nejdražší je v tomto ohledu především společnost Beck, kde náklady na jeden kurz jsou až 4.500 Kč bez DPH, na druhou stranu je zde v průměru méně frekventantů kurzů a jsou zde větší režijní náklady s ohledem na prostředí, tj. zde se dostaneme maximálně na hrubý příjem do cca 60.000 Kč. V tomto odhadu nejsou počítány interní náklady společností, daně apod. I tak je však možné označit platbu správního poplatku jednou za tři roky (platnost akreditace) za marginální náklad.

Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) dojde k částečnému zkvalitnění vzdělávání úředníků s ohledem na tlak směrem k vytěžovanému portfoliu vzdělávacích programů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) dojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) dojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (státní rozpočet).

Ad 2.5 Přestupky

1. V případě nulové varianty, nebude při současné právní úpravě možné postihnout subjekt, který se vydává za akreditovanou vzdělávací instituci s akreditovaným vzdělávacím programem, ačkoli platnou akreditaci nedisponuje. Takové jednání uvádí územní samosprávné celky v omyl, že absolvování vzdělávacího programu lze považovat za vzdělávání úředníků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).
2. Zavedení nových přestupků bude působit jednak preventivně, existencí reálné hrozby sankce pro vzdělávací instituci, pokud se bude vydávat za akreditovanou vzdělávací instituci s akreditovaným vzdělávacím programem, ačkoli platnou akreditaci nedisponuje, jednak represivně v podobě uložení sankce k vynucení odstranění výše uvedeného protiprávního stavu. Lze předpokládat, že náklady na vedení správního řízení budou pokryty prostřednictvím výnosů z uložených pokut. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) dojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) nedojde ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) dojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (státní rozpočet).
3. V případě zrušení stávajícího přestupku a nezavedení přestupků nových by taková úprava postrádala potřebnou preventivní funkci, kdy by pro vzdělávací instituce neexistovala reálná hrozba sankce, pokud by se vydávala za akreditovanou vzdělávací instituci s akreditovaným vzdělávacím programem, ačkoliv by nedisponovala platnou akreditací. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 1) nedojde ke zkvalitnění vzdělávání úředníků. Z pohledu hodnotícího kritéria ad 2) by mohlo dojít ke snížení administrativní zátěže ze strany dotčených subjektů (absence vedení řízení o přestupku). Z pohledu hodnotícího kritéria ad 3) nedojde ke zmírnění ekonomických dopadů především na veřejné rozpočty (územní samosprávné celky a státní rozpočet).

4. Návrhy řešení

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Ad 2.1 Průběžné vzdělávání úředníků

1. Varianta 2.1.2. – zpřesnění definice průběžného vzdělávání
2. Varianta 2.1.1. – nulová varianta

Ad 2.2 Zvláštní odborná způsobilost pro jiné osoby než úředníky

1. Varianta 2.2.2. – zakotvení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro jiné osoby
2. Varianta 2.2.3 – možnost získání zvláštní odborné způsobilosti pouze pro volené zástupce územních samosprávných celků
3. Varianta 2.2.1. – nulová varianta

Ad 2.3 Obnova akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. Varianta 2.3.2 – zjednodušení postupu při vyřizování žádostí o obnovu akreditace
2. Varianta 2.3.1. – nulová varianta

Ad 2.4 Zavedení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

1. Varianta 2.4.2 – zavedení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci
2. Varianta 2.4.1. – nulová varianta

Ad 2.5 Přestupky

1. Varianta 2.5.2 – zrušení stávajícího (těžko aplikovatelného) přestupku vzdělávací instituce a zavedení nových přestupků, které reflektují potřeby praxe
2. Varianta 2.5.3 – zrušení stávajícího (těžko aplikovatelného) přestupku vzdělávací instituce a nezavedení nových přestupků
3. Varianta 2.5.1. – nulová varianta

5. Implementace doporučené varianty a její vynucování

Implementace předkládaného návrhu nevyžaduje vytvoření ani zásadní změny činnosti organizačních struktur. Respektování zákonné úpravy bude zajištěno podle povahy věci prostředky správního řízení a správního soudnictví, případně prostředky kontroly v oblasti vzdělávání úředníků.

Předkládaný návrh neobsahuje při respektování variant doporučených v tomto hodnocení řešení, která by představovala zvýšené riziko z hlediska proveditelnosti a vnitřitelnosti.

6. Přezkum účinnosti regulace

Účinnost předkládané novely zákona bude v praxi ověřována běžnými metodami správního řízení, prostřednictvím řízení o opravných prostředcích a řízeními před správními soudy, jakož i v rámci kontroly v oblasti vzdělávání úředníků.

7. Konzultace a zdroje dat

Navrhované změny byly konzultovány v rámci *Pracovní skupiny pro novelizaci zákona o úřednících* ustavené Ministerstvem vnitra. Členy pracovní skupiny byli zástupci Sdružení tajemníků městských a obecních úřadů, Gremia ředitelů krajských úřadů – Asociace krajů ČR, Svazu měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv ČR a tajemníků městských částí hlavního města Prahy.

Zdroje dat:

- zápisy z jednání *Pracovní skupiny pro novelizaci zákona o úřednících*,
- podklady od členů *Pracovní skupiny pro novelizaci zákona o úřednících*,
- *Analýza jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení* (vláda vzala na vědomí usnesením č. 11 ze dne 7. ledna 2019),
- *Výroční zpráva o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků v České republice v roce 2017* (materiál Ministerstva vnitra, srpen 2018),
- poznatky a statistiky spojené s akreditační praxí Ministerstva vnitra.

8. Kontakty na zpracovatele RIA

Kontaktní útvar: Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra,

tel. 974 816 411

e-mail odbordk@mvcv.cz

Text částí zákonů v platném znění s vyznačením navrhovaných změn

Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 4

Předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka

(1) Úředníkem se může stát fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, **občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru**, popřípadě fyzická osoba, která je ~~eizím státním občanem~~ **cizincem** a má v České republice **povoleno** trvalý pobyt,⁴⁾ dosáhla věku 18 let, je ~~způsobilá k právním úkonům~~ **plně svéprávná**, je bezúhonná, ovládá jednacím jazyk⁵⁾ a splňuje další předpoklady pro výkon správních činností stanovené zvláštním právním předpisem.

(2) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena

- a) pro trestný čin spáchaný úmyslně, nebo
- b) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti za jednání související s výkonem veřejné správy, pokud se podle zákona na tuto osobu nehledí, jakoby nebyla odsouzena.

(3) Pracovní smlouvu k výkonu činnosti úředníka lze uzavřít jen s fyzickou osobou, která splňuje předpoklady podle odstavce 1; pro jmenování vedoucího úřadu a jmenování vedoucího úředníka se vyžaduje též splnění dalších předpokladů stanovených zvláštním zákonem.⁶⁾

⁴⁾ § 65 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb.

⁵⁾ Například § 3 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb.

⁵⁾ § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 17

(1) Prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona může poskytovat jen

- a) právnická nebo fyzická osoba oprávněná ke vzdělávací činnosti podle zvláštního předpisu, jíž byla udělena akreditace podle § 30,
 - b) příspěvková organizace zřízená Ministerstvem vnitra (dále jen „ministerstvo“),
 - ~~e) územní samosprávný celek, jemuž byla udělena akreditace podle § 30,~~
 - c) ústřední správní úřad,**
 - d) Kancelář veřejného ochránce práv,**
 - e) kraj a hlavní město Praha, nebo**
 - f) obec, jíž byla udělena akreditace podle § 30,**
- (dále jen „vzdělávací instituce“).

(2) Vzdělávací instituce poskytuje vzdělávání v souladu se vzdělávacím programem akreditovaným podle § 31 pro příslušný druh prohlubování kvalifikace (§ 18 odst. 1 a 2).

(3) Územní samosprávný celek zajišťuje prohlubování kvalifikace úředníka prostřednictvím vzdělávacích institucí akreditovaných pro příslušný vzdělávací program.

(4) Územní samosprávný celek je povinen úředníkovi zajistit prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona; postupuje při tom podle plánu vzdělávání podle odstavce 5.

(5) Plán vzdělávání obsahuje časový rozvrh prohlubování kvalifikace úředníka v rozsahu nejméně ~~189~~ pracovních dnů po dobu následujících 3 let. Územní samosprávný celek je povinen vypracovat plán vzdělávání do 1 roku od vzniku pracovního poměru úředníka, nejméně jedenkrát za 3 roky plnění tohoto plánu hodnotit a podle výsledků hodnocení provést jeho aktualizaci.

§ 19

Vstupní vzdělávání

(1) Vstupní vzdělávání zahrnuje

- a) znalosti základů veřejné správy, zvláště obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy a územního samosprávného celku, základy veřejného práva, veřejných financí, evropského správního práva, práv a povinností a pravidel etiky úředníka,
- b) základní dovednosti a návyky potřebné pro výkon správních činností,
- c) znalosti základů užívání informačních technologií,
- d) základní komunikační, organizační a další dovednosti vztahující se k jeho pracovnímu zařazení.

(2) Úředník je povinen ukončit vstupní vzdělávání nejdéle do ~~36~~ měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

(3) Ukončení vstupního vzdělávání se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která vstupní vzdělávání pořádala.

(4) Povinnost absolvovat vstupní vzdělávání se nevztahuje na úředníka, který má zvláštní odbornou způsobilost **nebo který již dříve vstupní vzdělávání ukončil**.

§ 20

Průběžné vzdělávání

(1) Průběžné vzdělávání zahrnuje prohlubující, aktualizací a specializační **odborné** vzdělávání ~~úředníků zaměřené na~~ **poskytující znalosti nezbytné pro** výkon správních činností v územním samosprávném celku, včetně získávání a prohlubování jazykových znalostí.

(2) Průběžné vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů zahrnuje rovněž prohlubující a specializační vzdělávání zaměřené na znalosti a dovednosti v oblasti řízení úředníků.

~~(2)~~**(3)** Průběžné vzdělávání se uskutečňuje formou kurzů.

~~(3)~~**(4)** O účasti úředníka na jednotlivých kurzech rozhoduje vedoucí úřadu **a jde-li**

o vedoucího úřadu ten, kdo plní úkoly zaměstnavatele vůči vedoucímu úřadu, na základě potřeb územního samosprávného celku a s přihlédnutím k plánu vzdělávání úředníka; úředník je povinen se kurzu zúčastnit.

(4)(5) Účast na kurzu, jež je součástí průběžného vzdělávání, se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která kurz pořádala.

§ 21

Zvláštní odborná způsobilost

(1) Správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem zajišťuje územní samosprávný celek prostřednictvím úředníků, kteří prokázali zvláštní odbornou způsobilost. Výjimečně tyto činnosti může vykonávat i úředník, který nemá zvláštní odbornou způsobilost,

- a) nejdéle však po dobu 18 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem, nebo
- b) splňuje-li podmínky stanovené v § 34 odst. 1 nebo v § 43 odst. 10.

(2) Zvláštní odborná způsobilost se ověřuje zkouškou a prokazuje osvědčením. Úředník je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost k výkonu správních činností stanovených prováděcím právním předpisem do 18 měsíců od vzniku pracovního poměru k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(3) Zvláštní odborná způsobilost zahrnuje souhrn znalostí a dovedností nezbytných pro výkon činností stanovených prováděcím právním předpisem. Zvláštní odborná způsobilost má obecnou a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalost základů veřejné správy, zvláště obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost zákona o obcích, zákona o krajích, zákona o hlavním městě Praze a zákona o správním řízení, a schopnost aplikace těchto znalostí. Zvláštní část zahrnuje znalosti nezbytné k výkonu správních činností stanovených prováděcím právním předpisem, zvláště znalost působnosti orgánů územní samosprávy a územních správních úřadů vztahující se k těmto činnostem, a schopnost jejich aplikace.

(4) Jestliže úředník vykonává 2 nebo více správních činností stanovených prováděcím právním předpisem

- a) v obci, kde nejsou zřízeny alespoň 2 odbory obecního úřadu nebo kde není zřízen pověřený obecní úřad, je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost jen pro 1 správní činnost, kterou určí vedoucí úřadu,
- b) v jiných případech než uvedených v písmenu a), je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost pro každou jím vykonávanou správní činnost; u druhého a u dalších ověření se zkouška vykoná jen ze zvláštní části.

(5) Územní samosprávný celek je povinen přihlásit úředníka, který vykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, k vykonání zkoušky do 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo ~~do 3 měsíců~~ ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem. Prováděcí právní předpis upraví způsob přihlašování ke zkoušce, náležitosti přihlášky, způsob a průběh zkoušky a náležitosti osvědčení.

(6) Vedoucí úředník, který řídí úředníky vykonávající správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, prokazuje zvláštní odbornou způsobilost z obecné části a ze zvláštní části alespoň pro jednu ze správních činností stanovených prováděcím právním předpisem, vykonávaných jím řízenými úředníky, určenou vedoucím úřadu.

(7) Vedoucí úřadu je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost jen z obecné části.

§ 21a

Zvláštní odborná způsobilost jiné osoby

Ministerstvo umožní získat zvláštní odbornou způsobilost podle § 21 osobě, která nevykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, pokud dosáhla věku 18 let a je plně svéprávná; náklady na získání zvláštní odborné způsobilosti nese tato osoba. Ustanovení tohoto zákona vztahující se ke zkoušce se použijí obdobně.

§ 22

Zabezpečení zkoušky

(1) Provádění zkoušek a vydávání osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti zabezpečuje ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a s ostatními ústředními správními úřady.

(2) Zabezpečením zkoušky může ministerstvo pověřit jím zřízenou příspěvkovou organizaci.

(23) Ministerstvo do 30 dnů ode dne doručení přihlášky úředníkovi písemně sdělí den, místo a čas konání zkoušky, soubor zkušebních otázek a seznam odborné literatury.

§ 24

Zkouška

(1) Zkouška se člení na 2 samostatně vykonávané a hodnocené části, písemnou a ústní zkoušku. Při písemné zkoušce i při ústní zkoušce se ověřují **a hodnotí** znalosti z obecné části a ze zvláštní části samostatně.

(2) Úředník koná nejdříve písemnou zkoušku. Úspěšné složení písemné zkoušky je předpokladem pro konání ústní zkoušky.

(3) V případě dalšího ověření zvláštní odborné způsobilosti koná úředník písemnou a ústní zkoušku pouze ze zvláštní části.

(4) Zkušební komise vypracuje o průběhu a výsledku zkoušky protokol. Zkouška a vyhlášení jejích výsledků jsou veřejné. Ministerstvo oznámí úředníkovi výsledek písemné zkoušky a ústní zkoušky v den jejich konání.

(5) Jestliže úředník nevyhověl při písemné nebo ústní zkoušce, může ji dvakrát opakovat. Opakovaná zkouška se vykoná nejdříve po 30, nejpozději však do 90 dnů ode dne zkoušky, v níž uchazeč nevyhověl.

§ 25 Osvědčení

(1) Je-li při ústní zkoušce úředník hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl“ v obecné části ~~i~~ **nebo** ve zvláštní části, do 15 dnů ode dne konání ústní zkoušky obdrží od ministerstva osvědčení **pro tu část zvláštní odborné způsobilosti, v níž byl při ústní zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl“**.

(2) Ministerstvo vede evidenci o osvědčeních zvláštní odborné způsobilosti, které vydalo.

(3) Vzdělávací instituce vede evidenci o osvědčeních o ukončení kurzů vstupního vzdělávání, vzdělávání vedoucích úředníků a průběžného vzdělávání, které pořádala.

§ 26 Řízení o námitkách

(1) Je-li úředník při písemné nebo ústní zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm „nevyhověl“, má právo podat do 15 dnů ode dne oznámení této skutečnosti námitky proti postupu zkušební komise; námitky se podávají zkušební komisi. Zkušební komise námitkám vyhoví nebo je předá k rozhodnutí ministerstvu. Ministerstvo **po projednání s příslušným ministerstvem nebo jiným ústředním správním úřadem** o námitkách rozhodne ve lhůtě 30 dnů od jejich doručení, a to tak, že potvrdí hodnocení zkušební komise nebo, bylo-li hodnocení zkušební komise vydáno v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, změní jej nebo zruší a pozve úředníka k opakovanému složení zkoušky.

(2) Pokud i při opakovaném složení zkoušky byl úředník hodnocen klasifikačním stupněm „nevyhověl“, vydá mu o tom ministerstvo na návrh zkušební komise rozhodnutí.

(3) Úředník má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o zkoušce.

~~(4) Na řízení o námitkách se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.¹³⁾~~

(4) Na postup při vyřizování námitek se nepoužijí části druhá a třetí správního řádu.

¹³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

§ 27 Vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů

(1) Řízení úředníků zajišťuje územní samosprávný celek prostřednictvím vedoucích úředníků, kteří ukončili vzdělávání vedoucích úředníků. Výjimečně řízení těchto úředníků může vykonávat i vedoucí úředník, který neukončil vzdělávání vedoucích úředníků, nejdéle však po dobu 2 let ode dne, kdy začal vykonávat funkci vedoucího úředníka, nebo nestanoví-li

tento zákon jinak (§ 43 odst. 10). Účast na vzdělávání vedoucích úředníků se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která kurz pořádala. Vedoucí úředník je povinen ukončit vzdělávání vedoucích úředníků do 2 let ode dne, kdy začal vykonávat funkci vedoucího úředníka.

(2) Vzdělávání vedoucích úředníků zahrnuje obecnou část a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalosti a dovednosti v oblasti řízení úředníků. Zvláštní část zahrnuje přehled o činnostech stanovených prováděcím právním předpisem vykonávaných podřízenými úředníky.

~~(3) Úředník, který se účastnil vzdělávání vedoucích úředníků podle tohoto zákona a jehož náklady hradil územní samosprávný celek, je povinen setrvat po ukončení tohoto vzdělávání v pracovním poměru k tomuto územnímu samosprávnému celku po dobu 3 let. Pokud takový úředník rozváže s územním samosprávným celkem pracovní poměr dříve než po uplynutí 3 let od ukončení vzdělávání vedoucích úředníků, je povinen uhradit územnímu samosprávnému celku náklady s tímto vzděláváním spojené. Splní-li úředník svou povinnost setrvat v pracovním poměru u územního samosprávného celku pouze zčásti, povinnost uhradit náklady se poměrně sníží. Ustanovení § 235 odst. 3 zákoníku práce platí přiměřeně i pro povinnost úředníka k úhradě nákladů podle tohoto odstavce.~~

~~(4)~~**(3)** Ustanovení odstavců 1 ~~až 3~~ **a 2** se vztahují obdobně na vzdělávání vedoucích úřadů.

§ 28 Počítání lhůt

(1) Do lhůt uvedených v § 21 odst. 1, 2 a 5 a v § 27 odst. 1 ~~a 3~~ se nezapočítávají doby mateřské dovolené, rodičovské dovolené, pracovní neschopnosti, vojenské základní (náhradní) služby, civilní služby ani doba uvolnění pro výkon veřejné funkce. Nezapočítává se též nepřítomnost v práci pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody a vazby, došlo-li k pravomocnému odsouzení, nejde-li o trestný čin, který je v rozporu s předpokladem bezúhonnosti podle § 4 odst. 2.

(2) Ukončení pracovního poměru a jeho opětovné uzavření nemá za následek nový běh lhůt uvedených v odstavci 1.

§ 29 Akreditace vzdělávacích institucí nebo vzdělávacích programů

(1) Ministerstvo akredituje pro účely tohoto zákona vzdělávací instituce nebo vzdělávací programy na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby (dále jen „žadatel“) a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se uděluje na dobu 3 let. Před uplynutím lhůty podle věty první může držitel akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu požádat o její obnovení. **Při obnovení akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se použijí § 30 až 32 obdobně.**

(3) O žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.

(4) V případě žádosti o obnovu akreditace vzdělávacího programu, která neobsahuje změny v obsahu nebo rozsahu vzdělávacího programu, lze rozhodnout o obnovení akreditace bez stanoviska akreditační komise.

~~(3)~~**(5)** Akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu je nepřevoditelná a nepřechází na právní nástupce.

~~(4)~~**(6)** Zjistí-li ministerstvo při kontrole nedostatky při uskutečňování vzdělávacího programu, vyzve vzdělávací instituci, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu. Nejednala-li tato vzdělávací instituce ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo jí akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu odejme. Ministerstvo akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu odejme i v případě, že na straně vzdělávací instituce nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zamítnutí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu.

~~(5)~~**(7)** V případě, že ministerstvo odejme akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu, je povinností vzdělávací instituce, které byla akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu odňata, zajistit úředníkům možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci. Pro splnění této povinnosti stanoví ministerstvo přiměřenou lhůtu.

§ 30

Akreditace vzdělávací instituce

(1) Součástí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce je i žádost o akreditaci alespoň 1 vzdělávacího programu (§ 31 ~~odst. 1 a 2~~).

~~(2) Žádost o akreditaci vzdělávací instituce obsahuje jméno, příjmení, místo podnikání a identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“) žadatele, je-li žadatel fyzickou osobou, nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel právnickou osobou.~~

(2) Žádost o akreditaci vzdělávací instituce, je-li žadatel fyzickou osobou, kromě obecných náležitostí žádosti obsahuje též rodné číslo, bylo-li přiděleno, rodné příjmení, pohlaví, státní občanství, místo a okres narození nebo v případě narození v cizině místo a stát narození.

(3) K žádosti o akreditaci vzdělávací instituce se připojí

- a) oprávnění ke vzdělávací činnosti dle zvláštního právního předpisu;¹⁵⁾ oprávnění není třeba prokazovat, pokud je žadatel o akreditaci vzdělávací instituce ~~územním samosprávným celkem obcí~~,
- b) přehled o personálním, technickém a materiálním vybavení žadatele o akreditaci vzdělávací instituce v oblasti vzdělávání podle tohoto zákona, **včetně zajištění vhodných prostor pro konání vzdělávacího programu,**

- c) přehled dosavadní činnosti žadatele o akreditaci vzdělávací instituce v oblasti vzdělávání,
- d) vzdělávací program, o jehož akreditaci se současně žádá.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 jsou důvěrné a ministerstvo je může použít pouze pro účely vyhodnocení žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, pro kterou byly doloženy.

~~(5) Ministerstvo udělí akreditaci vzdělávací instituce fyzické nebo právnické osobě, jestliže jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3.~~

~~(6)~~**(5)** Ministerstvo akreditaci vzdělávací instituce neudělí, jestliže fyzická nebo právnická osoba

- a) k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 3,
- b) v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,
- c) nesplňuje podmínky podle odstavce 3,
- d) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle § 31 odst. 32,
- e) není bezúhonná.

(6) Nemá-li vzdělávací instituce po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby její akreditace. Doba uvedená ve větě první neplatí po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.

(7) Fyzická osoba se nepovažuje za bezúhonnou, jestliže byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

(8) Právnická osoba se nepovažuje za bezúhonnou, jestliže byla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

(9) Za účelem prokázání bezúhonnosti podle odstavce 7 nebo 8 si ministerstvo vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

¹⁵⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Živnostenský zákon.

Obchodní zákoník.

¹⁹⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 31

Akreditace vzdělávacího programu

~~(1) Žádost o akreditaci vzdělávacího programu obsahuje jméno, příjmení, místo podnikání a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel fyzickou osobou, nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel právnickou osobou.~~

~~(2)(1)~~ K žádosti o akreditaci vzdělávacího programu se připojí

- ~~a) ověřená kopie akreditace vzdělávací instituce, která bude vzdělávací program zabezpečovat, nebo žádost fyzické nebo právnické osoby o akreditaci vzdělávací instituce,~~
- a) žádost fyzické nebo právnické osoby o akreditaci vzdělávací instituce, pokud fyzická nebo právnická osoba není držitelem platné akreditace vzdělávací instituce, a**
- b) vzdělávací program,**
- ~~e) nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu.~~

~~(3)(2)~~ Vzdělávací program obsahuje

- a) název, typ, formu a cíle; typ vzdělávacího programu vyjadřuje druh prohlubování kvalifikace (§ 18 odst. 1 a 2); forma vzdělávacího programu vyjadřuje, zda jde o vzdělávání prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci,**
- b) členění na vzdělávací předměty a jejich charakteristiku,**
- c) vzdělávací plán; vzdělávací plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost vzdělávacích předmětů a dobu vzdělávání,**
- d) seznam odborných lektorů pro vzdělávací program, včetně uvedení jména, příjmení a data narození a doložení splnění požadavku vzdělání a praxe podle odstavce 3.**

(3) Lektorem pro vzdělávací program může být pouze osoba, která

- a) dosáhla vysokoškolského vzdělání nejméně v bakalářském studijním programu a má nejméně tříletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu, nebo**
- b) má nejméně šestiletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu.**

(4) Skutečnosti uvedené v odstavcích ~~2~~ **a 1 až 3** jsou důvěrné a ministerstvo je může použít pouze pro účely vyhodnocení žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, pro kterou byly doloženy.

~~(5) Ministerstvo udělí fyzické nebo právnické osobě akreditaci vzdělávacího programu, jestliže vzdělávací program splňuje podmínky uvedené v odstavci 3.~~

~~(6) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže fyzická nebo právnická osoba~~

- ~~a) k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 2,~~
- ~~b) v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,~~
- ~~c) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle odstavce 3.~~

(5) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže

- a) fyzická nebo právnická osoba k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 1,**
- b) fyzická nebo právnická osoba v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,**
- c) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle odstavce 2,**
- d) lektor vzdělávacího programu nesplňuje požadavky podle odstavce 3, nebo**
- e) vzdělávací program nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem pro příslušný druh prohlubování kvalifikace.**

Rovnocennost vzdělání

§ 33

(1) Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost (~~§ 21~~), **(§ 21) nebo** povinnost účastnit se vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů (§ 27) ~~nebo povinnost účastnit se vstupního vzdělávání (§ 19)~~ nemá úředník, který získal vzdělání v bakalářských nebo magisterských studijních programech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kterému bylo vydáno osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části podle § 34. ~~Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost z obecné části se nevztahuje na fyzickou osobu, která vykonala úřednickou zkoušku podle zákona o státní službě.~~

(2) Za rovnocennou obecné části zkoušky se považuje obecná část úřednické zkoušky podle zákona o státní službě. Prováděcí právní předpis může stanovit, že zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor státní služby podle zákona o státní službě se považuje za rovnocennou zvláštní části zkoušky.

~~(2)~~**(3)** Územní samosprávný celek může zajišťovat činnosti stanovené prováděcím právním předpisem (§ 21) nebo řízení úředníků (§ 27) též prostřednictvím úředníků uvedených v odstavci 1.

§ 34

(1) Na žádost úředníka ~~nebo územního samosprávného celku~~ ministerstvo vydá osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části získaného úředníkem v jiném studijním programu, než který je stanoven prováděcím právním předpisem, nebo vzdělání získaného v jiném oboru, popřípadě, **jde-li o vzdělávání vedoucího úředníka podle § 27**, kurzu, pokud žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělávání, o jehož uznání se žádá, jsou rovnocenné příslušnému vzdělávacímu programu pro prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona nebo jeho části; **to neplatí v případě vstupního vzdělávání.**

(2) Zjistí-li ministerstvo, že rozsah a obsah oboru, studijního programu nebo kurzu, o jehož uznání se žádá, jsou v podstatných rysech odlišné od příslušného vzdělávacího programu pro prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona, žádost o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části zamítne.

~~(3) Na řízení o vydání osvědčení se vztahují obecné předpisy o správním řízení,¹³⁾ pokud není dále stanoveno jinak. O žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od jejího doručení.~~

(3) O žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.

§ 35 Působnost ministerstva

(1) Ministerstvo

- a) koordinuje prohlubování kvalifikace úředníků podle tohoto zákona,
- b) stanoví obsah obecné části zkoušky,
- c) určuje soubor zkušebních otázek pro obecnou část zkoušky, včetně obsahu a kritérií hodnocení zkoušky,
- d) vede seznam odborníků na obecnou a na zvláštní část zkoušky,
- e) rozhoduje o zařazení fyzických osob do seznamu odborníků na obecnou část zkoušky,
- f) jmenuje ze seznamu odborníků podle písmene d) členy zkušební komise,
- g) každoročně zveřejňuje seznam odborníků podle písmene d) způsobem umožňujícím dálkový přístup,⁷⁾
- h) vydává osvědčení podle § 25 a vede jejich evidenci,
- i) rozhoduje o námitkách proti rozhodnutí podle § 26,
- j) uznává rovnocenné vzdělání podle § 34,
- k) zřizuje akreditační komisi podle § 32 a jmenuje a odvolává její členy,
- l) materiálně a finančně zabezpečuje činnost akreditační komise,
- m) kontroluje činnost akreditovaných vzdělávacích institucí a uskutečňování akreditovaných programů (~~§ 29 odst. 4~~); postupuje při tom podle zvláštního právního předpisu,¹⁶⁾
- n) rozhoduje o udělení akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů,
- o) zveřejňuje každoročně seznam vzdělávacích institucí, které mají platnou akreditaci podle tohoto zákona, ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí a způsobem umožňujícím dálkový přístup,⁷⁾
- p) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup⁷⁾ zprávy vzdělávacích institucí podle § 39,
- q) vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků,
- r) plní jiné úkoly podle tohoto zákona.

(2) Ministerstvo spolupracuje s ostatními ústředními správními úřady a kraji.

⁷⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

¹⁶⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

~~§ 38 Přestupek vzdělávací instituce~~

~~(1) Vzdělávací instituce se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 29 odst. 5.~~

~~(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.~~

~~(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.~~

§ 38 Přestupky

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) nabízí vzdělávací program jako akreditovaný podle tohoto zákona bez platné akreditace nebo takový vzdělávací program uskutečňuje,
- b) vydá osvědčení o absolvování vzdělávacího programu podle tohoto zákona bez platné akreditace,
- c) nabízí nebo uskutečňuje vzdělávání jako akreditovaná vzdělávací instituce podle tohoto zákona bez platné akreditace vzdělávací instituce, nebo
- d) uskutečňuje vzdělávací program v rozporu s platnou akreditací.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo d), nebo
- b) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c).

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.

§ 39

(1) Vzdělávací instituce vypracují každoročně písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném podle tohoto zákona v uplynulém kalendářním roce. Zprávu zašle vzdělávací instituce ministerstvu do 31. ~~května~~ **března** roku následujícího.

(2) Nesplní-li vzdělávací instituce povinnost podle odstavce 1, vyzve ji ministerstvo, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu. Nejednala-li vzdělávací instituce ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo jí akreditaci vzdělávací instituce odejme.

§ 41

Společná ustanovení o komisích

(1) Účast členů výběrové komise na jejím jednání, členů akreditační komise na jejím jednání a členů zkušební komise při zkouškách podle tohoto zákona je jiným úkonem v obecném zájmu¹⁷⁾, při němž náleží členům těchto komisí pracovní **nebo služební** volno v nezbytně nutném rozsahu s náhradou mzdy (platu). Členům těchto komisí, kteří nejsou v pracovním poměru ani v poměru obdobném pracovnímu poměru, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši; ~~nejvýše však 80 Kč za hodinu nebo 680 Kč za jeden den~~. Členům komise náleží náhrada jízdních výdajů v prokázané výši; způsob dopravy určí ~~předseda komise~~ **ten, kdo jmenoval členy komise**; náhradu jízdních výdajů a náhradu ušlého výdělku vyplácí ~~ministerstvo~~ **členům zkušební komise a členům akreditační komise ministerstvo a členům výběrové komise příslušný územní samosprávný celek**. Zaměstnavateli člena komise nenáleží náhrada mzdy nebo platu za dobu uvolnění jeho zaměstnance.

(2) Členy komise nesmějí být fyzické osoby, u nichž se zřetelem na jejich vztah k některému ze zájemců ve výběrovém řízení nebo k žadateli o akreditaci nebo k úředníkovi vykonávajícímu zkoušku jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Člen komise je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit to tomu, kdo jej jmenoval. Uchazeč, účastník řízení nebo úředník oznámí osobě, která jmenuje členy komise, skutečnosti nasvědčující podjatosti člena komise, jakmile se o těchto skutečnostech dozví. O podjatosti člena komise rozhodne bez zbytečného odkladu osoba, která

jmenuje členy komise. Shledá-li, že je člen komise podjatý, odvolá jej a na jeho místo jmenuje jinou osobu.

§ 42

(1) Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 21 a § 33 odst. 1.

(2) Ministerstvo může vydat vyhlášku k provedení § 33 odst. 2.

Přechodná ustanovení novely

1. Vzdělávací instituci, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemá akreditovaný žádný vzdělávací program, zanikne akreditace vzdělávací instituce uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud v této době nedojde k akreditaci alespoň jednoho jejího vzdělávacího programu. Tato doba neplyne po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.
2. Ustanovení § 39 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije poprvé pro zprávu vzdělávací instituce za kalendářní rok, v němž tento zákon nabyl účinnosti.
3. Doložení splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program podle § 31 odst. 2 a 3 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepožaduje v řízení o udělení akreditace vzdělávacího programu nebo v řízení o obnovení akreditace vzdělávacího programu zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program se nepožaduje u vzdělávacích programů, kterým byla udělena akreditace přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

**Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí,
ve znění pozdějších předpisů**

§ 49a

Odborná způsobilost pro poskytování sociálně-právní ochrany pověřenými osobami

(1) Sociálně-právní ochranu mohou přímo poskytovat osoby, které získaly odbornou způsobilost.

(2) Odbornou způsobilostí pro účely poskytování sociálně-právní ochrany pověřenými osobami se rozumí

a) řádně ukončené vysokoškolské studium ve studijních programech v oblasti pedagogických a společenských věd zaměřených na sociální péči, sociální politiku, sociální práci, pedagogiku, právo, psychologii, vychovatelství nebo ošetrovatelství, a v oblasti lékařství zaměřených na všeobecné a dětské lékařství,

b) řádně ukončené studium ve vzdělávacích programech uskutečňovaných vyššími odbornými školami v oboru sociální práce, pedagogika, charitní a sociální péče, charitní a sociální činnost, sociálně-právní činnost, dvouoborové studium pedagogika a teologie a ukončené studium pro diplomované zdravotní sestry nebo řádně ukončené maturitní studium v těchto oborech, **nebo**

~~e) vzdělání v rozsahu, ve kterém se vyžaduje pro získání osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti na úseku sociálně-právní ochrany podle zvláštního právního předpisu^{45b)}, a praxe v trvání nejméně 1 roku, nebo~~

~~d)~~**c)** absolvování akreditovaných vzdělávacích kurzů pro sociální pracovníky podle zákona o sociálních službách⁶⁵⁾ v rozsahu nejméně 200 hodin a praxe v oblasti péče o rodinu a dítě v trvání nejméně 2 roky, jde-li o osoby, které

1. řádně ukončily vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání v jiné oblasti studia nebo v téže oblasti studia, avšak v jiném zaměření, než je uvedeno v písmenech a) a b),
2. dosáhly středního nebo základního vzdělání, nebo
3. absolvovaly přípravu pro dobrovolníky organizovanou vysílající organizací, které byla udělena akreditace Ministerstvem vnitra podle zvláštního právního předpisu^{45c)}, je-li tato příprava zaměřena na pomoc při péči o děti, mládež a rodinu v jejich volném čase.

(3) Odborná způsobilost se prokazuje dokladem o absolvování studia a potvrzením o odborné praxi, které vystavují ty orgány nebo osoby, u nichž byla odborná praxe konána.

(4) Při uznávání odborné kvalifikace a praxe nebo jiné způsobilosti, kterou státní příslušníci členských států Evropské unie nebo jejich rodinní příslušníci^{45d)} získali v jiném členském státě Evropské unie, se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{45a)}.

(5) Na přímém poskytování sociálně-právní ochrany se mohou podílet také osoby, které nezískaly odbornou způsobilost, pokud tuto činnost vykonávají pod dozorem odborně způsobilé osoby a nejde o poskytování poradenství dětem, rodičům nebo jiným osobám odpovědným za výchovu dítěte, osvojitelům, pěstounům a zájemcům o osvojení dítěte nebo o přijetí do pěstounské péče. Osoby uvedené ve větě první jsou povinny získat odbornou způsobilost podle

odstavce 2 ve lhůtě 2 let od zahájení přímého poskytování sociálně-právní ochrany. Do lhůty 2 let se nezapočítává doba, po kterou se osoba bez odborné způsobilosti přímo na poskytování sociálně-právní ochrany nepodílela.

^{45a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{45b)} ~~Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb.~~

^{45c)} Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění zákona č. 436/2004 Sb.

^{45d)} Čl. 11 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

⁶⁵⁾ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 57a

Pro zvláštní odbornou způsobilost pro výkon správních činností při sociálně právní ochraně dětí nelze vydat osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Příloha

Položka 22

a) Přijetí žádosti o uznání odborné kvalifikace ¹⁹⁾	Kč 2 000
b) Vydání osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti ¹⁹⁾ nebo vydání ²⁰⁾ osvědčení o způsobilosti k provozování odborné činnosti, oprávnění k provádění nebo provozování odborné činnosti nebo opakovaně udělované povolení nebo úřední oprávnění	Kč 1 000
c) Vydání Evropského profesního průkazu pro usazení v České republice ⁸¹⁾ a přijetí žádosti o vydání Evropského profesního průkazu ⁸²⁾ pro usazení v jiném členském státě Evropské unie než Česká republika	Kč 1 000
d) Přijetí žádosti o udělení povolení k restaurování kulturní památky nebo její části, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými díly („povolení k restaurování“) ²¹⁾ a přijetí žádosti o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů („povolení k provádění archeologických výzkumů“) ⁸³⁾	Kč 2 000
e) Udělení úředního oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností ²²⁾ nebo udělení oprávnění k činnostem vybraných pracovníků	Kč 500
f) Prodloužení platnosti dokladů uvedených v písmenu b)	Kč 50
g) Přijetí žádosti o udělení státního souhlasu právnické osobě působit jako soukromá vysoká škola ²⁴⁾	Kč 100 000

h) Přijetí žádosti o udělení statusu kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru a kvalifikované služby vytvářející důvěru	Kč 25 000
i) Přijetí žádosti o udělení akreditace pro správu kvalifikovaného systému elektronické identifikace nebo žádosti o změnu této akreditace	Kč 100 000
j) Podání žádosti o udělení pověření k provádění akreditace, o udělení pověření k provádění atestací nebo o udělení souhlasu se změnou atestačních podmínek ²⁶⁾	Kč 10 000
k) Podání žádosti o udělení autorizace podle zákona upravujícího ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání (oprávnění ověřovat dosažení odborné způsobilosti vyžadované k získání osvědčení o profesní kvalifikaci nebo profesních kvalifikacích) za každou kvalifikaci	Kč 1 500
l) Podání žádosti o prodloužení platnosti autorizace uvedené v písmenu k)	Kč 500
m) Přijetí žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a dokladu o zahraničním vysokoškolském vzdělání podle zákona o vysokých školách ^{26c)} Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem vnitra nebo Ministerstvem obrany	Kč 3 000
n) Přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o sociálních službách ^{26b)}	Kč 1 000
o) Přijetí žádosti o udělení akreditace nebo oprávnění k provádění zkoušek z odborné způsobilosti nebo zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	Kč 5 000
p) Přijetí žádosti o změnu akreditace k provádění zkoušek z odborné způsobilosti nebo zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	Kč 4 000
q) Přijetí žádosti o prodloužení platnosti akreditace nebo oprávnění k provádění zkoušek z odborné způsobilosti nebo zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	Kč 4 000
r) Přijetí žádosti o vydání osvědčení o odborné způsobilosti podle zákona o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi	Kč 1 000
s) Přijetí žádosti o udělení tuzemského povolení podle zákona o vysokých školách ^{26d)} k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky	Kč 100 000
t) Přijetí žádosti o rozšíření tuzemského povolení podle zákona o vysokých školách ^{26e)} k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky	Kč 50 000
u) Přijetí žádosti o udělení tuzemského oprávnění podle zákona o vysokých školách ^{26f)} k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky	Kč 100 000
v) Přijetí žádosti o rozšíření tuzemského oprávnění podle	

zákona o vysokých školách ^{26g)} k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky	Kč 50 000
w) Přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o zaměstnanosti za každý vzdělávací program	Kč 1 000
x) Přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o zaměstnanosti za každý vzdělávací program	Kč 1 000
x) Přijetí žádosti o	
1. akreditaci vzdělávací instituce	Kč 3 000
2. obnovení akreditace vzdělávací instituce	Kč 1 000
3. akreditaci vzdělávacího programu	Kč 2 000
4. obnovení akreditace vzdělávacího programu	Kč 1 000
podle zákona o úřednících územních samosprávných celků	

Osvobození

Od poplatku podle písmene x) je osvobozena příspěvková organizace zřízená Ministerstvem vnitra jako vzdělávací instituce podle zákona o úřednících územních samosprávných celků a územní samosprávný celek.

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů

HLAVA II

Další vzdělávání sociálního pracovníka

§ 111

(1) Zaměstnavatel je povinen zabezpečit sociálnímu pracovníku další vzdělávání v rozsahu nejméně 24 hodin za kalendářní rok, kterým si obnovuje, upevňuje a doplňuje kvalifikaci. Pokud pracovní poměr sociálního pracovníka u téhož zaměstnavatele netrvá celý kalendářní rok, činí rozsah dalšího vzdělávání jednu dvanáctinu částky rozsahu uvedeného ve větě první za každý kalendářní měsíc trvání pracovního poměru. V případě nepřítomnosti v práci v rozsahu delším než jeden kalendářní měsíc se rozsah dalšího vzdělávání krátí o jednu dvanáctinu celkové částky rozsahu. Povinnost zabezpečení dalšího vzdělávání se nevztahuje na zaměstnance ve zkušební době.

(2) Formy dalšího vzdělávání jsou

- a) specializační vzdělávání zajišťované vysokými školami a vyššími odbornými školami navazující na získanou odbornou způsobilost k výkonu povolání sociálního pracovníka,
- b) účast v kurzech s akreditovaným programem,
- c) odborné stáže,
- d) účast na školicích akcích,
- e) účast na konferencích.

(3) Další vzdělávání podle odstavce 2 písm. b) se uskutečňuje na základě akreditace vzdělávacích programů udělené ministerstvem na vysokých školách, vyšších odborných školách a ve vzdělávacích zařízeních právnických a fyzických osob (dále jen „vzdělávací

zařízení“).

(4) Dalším vzděláváním podle odstavce 2 písm. c) se rozumí výkon odborné činnosti na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zařízením zajišťujícím odbornou stáž.

(5) Dalším vzděláváním podle odstavce 2 písm. d) se rozumí vzdělávací akce v maximálním rozsahu 8 hodin ročně organizovaná zaměstnavatelem nebo odbornou organizací, jejíž je zaměstnavatel členem.

(6) Dalším vzděláváním podle odstavce 2 písm. e) se rozumí akce odborného charakteru v maximálním rozsahu 8 hodin ročně, jejíž program se týká oboru činnosti sociálního pracovníka.

(7) Účast na dalším vzdělávání podle odstavce 2 se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁴³⁾.

(8) Dokladem o absolvování dalšího vzdělávání podle odstavce 2 písm. a) a b) je osvědčení vydané vzdělávacím zařízením, které další vzdělávání pořádalo. Dokladem o absolvování dalšího vzdělávání podle odstavce 2 písm. c) a d) je potvrzení vydané zařízením, ve kterém byla zajišťována odborná stáž, nebo zaměstnavatelem jako organizátorem odborné stáže nebo školicí akce. Dokladem o absolvování dalšího vzdělávání podle odstavce 2 písm. e) je potvrzení vydané organizátorem konference.

(9) Účast v kurzech s akreditovaným programem podle odstavce 2 písm. b) se považuje za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.

⁴³⁾ § 230 zákoníku práce.

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Smlouva o fungování Evropské unie

Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie
ČÁST TŘETÍ - VNITŘNÍ POLITIKY A ČINNOSTI UNIE
HLAVA IV - VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU
KAPITOLA 1 - PRACOVNÍCI
Článek 45 (bývalý článek 39 Smlouvy o ES)

Dohoda o Evropském hospodářském prostoru
ČÁST III – VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU
KAPITOLA 1 – PRACOVNÍCI A OSOBY SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÉ
Článek 28

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I bod 1 (§ 4 odst. 1) Zákon č. 312/2002 Sb.,	§ 4 (1) Úředníkem se může stát fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, popřípadě fyzická osoba, která	12016E045	Článek 45 (bývalý článek 39 Smlouvy o ES)	Článek 45 (bývalý článek 39 Smlouvy o ES) 1. Je zajištěn volný pohyb pracovníků v Unii. 2. Volný pohyb pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde

o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů	<p>je cizincem a má v České republice povolen trvalý pobyt,⁴⁾ dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, je bezúhonná, ovládá jednacím jazyk⁵⁾ a splňuje další předpoklady pro výkon správních činností stanovené zvláštním právním předpisem.</p> <hr/> <p>⁴⁾ § 65 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb. ⁵⁾ § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.</p>			<p>o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.</p> <p>3. S výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví zahrnuje právo:</p> <p>a) ucházet se o skutečně nabízená pracovní místa;</p> <p>b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států;</p> <p>c) pobývat v některém z členských států za účelem výkonu zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují zaměstnávání vlastních státních příslušníků;</p> <p>d) zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání za podmínek, které budou předmětem nařízení vydaných Komisí.</p> <p>4. Tento článek se nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.</p>
<p>Čl. I bod 1 (§ 4 odst. 1)</p> <p>Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů</p>	<p>§ 4</p> <p>(1) Úředníkem se může stát fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, popřípadě fyzická osoba, která je cizincem a má v České republice povolen trvalý pobyt,⁴⁾ dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, je bezúhonná, ovládá jednacím jazyk⁵⁾ a splňuje další předpoklady pro výkon správních činností stanovené zvláštním právním předpisem.</p>	21994A0103(01)	Článek 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru	<p>Článek 28</p> <p>1. Je zajištěn volný pohyb pracovníků mezi členskými státy ES a státy ESVO.</p> <p>2. Volný pohyb pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států ES a států ESVO na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.</p>

	<p>4) § 65 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb.</p> <p>5) § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.</p>		<p>3. S výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví zahrnuje právo:</p> <p>a) ucházet se o skutečně nabízená pracovní místa;</p> <p>b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států ES a států ESVO;</p> <p>c) pobývat v některém z členských států ES nebo států ESVO za účelem výkonu zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují zaměstnávání vlastních státních příslušníků;</p> <p>d) zůstat na území členského státu ES nebo státu ESVO po skončení zaměstnání.</p> <p>4. Tento článek se nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.</p> <p>5. Zvláštní ustanovení o volném pohybu pracovníků jsou uvedena v příloze V.</p>
--	--	--	--

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
12016E045	Smlouva o fungování Evropské unie Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie ČÁST TŘETÍ - VNITŘNÍ POLITIKY A ČINNOSTI UNIE, HLAVA IV - VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU, KAPITOLA 1 – PRACOVNÍCI, Článek 45 (bývalý článek 39 Smlouvy o ES)
21994A0103(01)	Dohoda o Evropském hospodářském prostoru ČÁST III – VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU, KAPITOLA 1 – PRACOVNÍCI A OSOBY SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÉ, Článek 28